

VALORI EUROPENE ÎN

COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”

Colegiul Național "Mihai Eminescu" este o școală modernă, caracterizată în principal prin dimensiunea europeană a educației practicate de întregul personal didactic și didactic auxiliar, calitatea actului educațional fiind principala preocupare, așa cum rezultă explicit și din documentele instituției. Într-o societate în schimbare nu poate fi vorba decât de un alt tip de elevi, pentru care abordarea clasică, tradițională, nu mai prezintă interes. Dorința de a studia se încadrează pe alte coordonate, în afara constrângerii și prescrierii, bazate pe convingeri proprii și motivații puternice, dictate de interese legate de propria formare și devenire. Se vorbește din ce în ce mai mult despre dezvoltarea durabilă, dar aceasta nu poate fi susținută decât de un sistem de educație performant și flexibil, bazat pe inovație,

disponibilitate și cooperare, ca premisă a incluziunii sociale. În acest context, școala noastră urmărește să educe elevul nu numai pentru a ști, ci mai ales pentru a ști să facă, a ști să fie, a ști să devină, practicând un învățământ cu un standard înalt de calitate. Elaborându-și propria ofertă educațională, după ce în prealabil a analizat nevoile și cererile comunității, fiecare școală depinde de resursele umane și materiale ale acesteia, dar și de condițiile concrete ale comunității. De aceea, își fixează țintele strategice în funcție de misiunea asumată a școlii.

Caracteristica principală a instituției noastre este deschiderea spre tot ceea ce înseamnă dimensiune europeană a educației, ca răspuns firesc la nevoia de armonizare constantă cu spațiul educațional european, dat fiind faptul că dimensiunea europeană este o finalitate comună a tuturor sistemelor educative din Europa. Preocuparea corpului didactic din colegiul nostru pentru transmiterea cunoștințelor, formarea competențelor europene și educarea în spiritul valorilor europene nu limitează, ci, dimpotrivă, încurajează și susține activ demersurile tinerilor de a-și construi liber propria identitate, dimensiunea europeană facilitând formarea identității culturale și morale a individului. Preocuparea pentru asigurarea dimensiunii europene a educației practicate în Colegiul Național „Mihai Eminescu” este vizibilă la nivelul întregii activități:

alături de domeniile educaționale reprezentative - educația intelectuală, estetică, fizică, profesională și pentru carieră – manifestăm interes constant și ne diversificăm activitatea înspre asigurarea altor domenii educative, precum educația civică, educația personală și socială, educația pentru valori, educația globală, educația interculturală, educația pentru dezvoltare, educația pentru mediu, educația pentru pace etc. Și toate acestea, racordate la valorile și la exigențele europene

Prof. Marius Vasile CRĂCIUN,
Directorul Colegiului Național „Mihai Eminescu” Baia Mare

Zilele Francofoniei 2019 la Colegiul Național "Mihai Eminescu"

prof. Rodica MONE
Director adjunct

An de an, pentru noi, luna martie vine în culorile drapelului Franței, pentru că sărbătorim Zilele Francofoniei. În această primăvară, în colegiul nostru s-au derulat mai multe activități sub pălăria francofoniei, dintre care aș dori să menționez aici trei cele mai importante:

Un mijloc original de a ne afirma pasiunea pentru limba franceză

În fiecare an, elevii din clasele bilingve de limba franceză, dar și din alte clase, participă - îndrumați de profesorii lor - la activitatea internațională cuprinsă în proiectul inițiat de Institutul Francez și Organizația Internațională a Francofoniei, "Pique-Nique Poétique, #HAIKUNOI2019" (un joc de cuvinte între propoziția din limba română « Hai cu noi » și tipul ancestral de poem japonez, haiku). Acest proiect, aflat la a 5-a ediție, presupune ca în ziua de 20 martie, Ziua Francofoniei, elevii să scrie haikuri în limba franceză și, în exact același interval orar peste tot în lume, să le posteze pe pagina de facebook a proiectului și, dacă doresc, și pe pagina lor personală. Vă dați seama câtă poezie și câtă limba franceză e în lumea reală și virtuală în ziua aceasta! Este un eveniment unic pe plan mondial, un mijloc original de a ne afirma pasiunea pentru limba franceză, este un eveniment atractiv și amuzant totodată, o pledoarie în favoarea multilingvismului. În 2017, Picnicurile poetice au fost incluse în circuitul Grand Tour, marcă de excelență aflată sub Înaltul Patronaj al Președintelui Republicii franceze și gestionată de Jean-Marie Le Guen, Secretar de stat pentru Dezvoltare și Francofonie în colaborare cu Organizația Internațională a Francofoniei, condusă de Michaëlle Jean, Secretar General. Această marcă reunește evenimente culturale și patrimoniale prestigioase, selecționate pentru capacitatea lor de a pune în valoare bogăția, diversitatea și vitalitatea francofoniei culturale și de a crește atractivitatea acesteia în lume. Profesorii coordonatori: Ramona Astalâș, șefa catedrei de Limbi romanice, și Rodica Mone, responsabilă filierei francofone din Colegiul Național "Mihai Eminescu" și director adjunct.

Vă dăruim două astfel de poeme, scrise de elevele noastre care, de altfel, ne vor reprezenta și la etapa națională a olimpiadei de limba franceză, Eliza Lakatos și Rebeca Pop:

"J'écoute les oiseaux
Je regarde tes grands yeux
L'éternité est là."

"Fleurs du printemps,
Air parfumé
Paradis sur la terre."

Premiul I decernat de Ambasada Franței în România

Cu ocazia Zilelor Francofoniei, trupa noastră de teatru francofon, „Dramatis Persoane”, coordonată de Nicolae Weisz, a fost invitată la Institutul Francez din București; prezența lor acolo este, de fapt, recompensa pentru Premiul I obținut la concursul de scenete organizat de Ambasada Franței în România. Sceneta « Les supermen de la francophonie » a fost jucată de cei patru elevi eminescieni în seara zilei de 20 martie la Institutul Francez din București, în prezența directorilor Institutului Francez - Hélène Roos și Biroului Regional al Organizației Internaționale a Francofoniei – Chantal Moreno, precum și a lui Michel Monsauret, atașatul de cooperare pedagogică pentru limba franceză de la Ambasada Franței la București. Anamaria Lazar, Emma Baltoș, Callista Birta și Victor Nicoară sunt laureații cu care ne mândrim! În fotografie, membrii trupei „Dramatis Persoane” alături de prof. Nicolae Weisz și actrița Maia Morgenstern

”Moi aussi je parle français”

Pentru că Francofonia este sărbătorită pe parcursul întregii luni, o amplă activitate s-a derulat și la Biblioteca Județeană ”Petre Dulfu” Baia Mare, proiectul pluridisciplinar ”Le français est une chache!” A fost un parteneriat inițiat și coordonat de Colegiul Național Mihai Eminescu, prin cei doi directori, Marius Crăciun și Rodica Mone, respectiv șeful catedrei de Limbi Romane, Ramona Astalâș, și consilierul educativ, Maria Ciumău. Parteneri: Biblioteca Județeană ”Petre Dulfu” Baia Mare, Hipermarket Cora Baia Mare (care a și sponsorizat premiile), Colegiul Tehnic ”Anghel Saligny” Baia Mare, Colegiul Tehnic ”George Barițiu” Baia Mare. Au participat aprox. 100 elevi din liceele menționate și 15 cadre didactice, bibliotecari și reprezentanți Cora. Dintre activități menționăm: expoziție de machete și desene realizate de elevi (reprezentări în viziune personală a unor monumente, clădiri, atracții turistice semnificative pentru spațiul francofon), expoziție de carte în limba franceză și prezentarea de către elevi a unor autori și/sau cărți pe care le-au citit, prezentări power point referitoare la personalități din spațiul francofon, recitarea de haikuri scrise de elevi în limba franceză, concurs pe teme legate de francofonie. Activitățile s-au desfășurat în Sala festivă a Colegiului Național ”Mihai Eminescu” și în spații ale Bibliotecii Județene ”Petre Dulfu” Baia Mare.

Elevii participanți vor redacta articole în care își vor prezenta experiențele personale prilejuite de aceste manifestări, articole care vor fi publicate în revistele liceelor din care provin elevii.

Exelența în educație. Absolvenți de succes ai Colegiului Național "Mihai Eminescu"

prof. Rodica MONE, director adjunct

Colegiul Național "Mihai Eminescu" este ferm ancorat în valorile europene, prin întreaga sa activitate și prin proiecția aspirațiilor sale, și este, de asemenea, conectat la prioritățile naționale și europene în domeniul educației. Dintre valorile europene dezvoltate în școala noastră, am ales să indicăm aici excelența în educație, una dintre cele trei dimensiuni majore ale educației europene și care contribuie semnificativ la creșterea coeziunii și la dezvoltarea dimensiunii europene a educației.

Datorită stimulării calității și excelenței în educație și a susținerii performanței și dezvoltarea spiritului competitiv, Colegiul Național "Mihai Eminescu" s-a impus an de an prin rezultate foarte bune la examenele de bacalaureat și la bacalaureatul francofon de tip european, ceea ce le-a permis elevilor o foarte bună accesare la învățământul universitar din România și din străinătate (Franța, Anglia, Danemarca, Austria, SUA, Scoția), precum și o foarte bună inserție pe piața muncii.

Ne mândrim, de asemenea, cu o bogată galerie de absolvenți care au devenit modele de urmat și personalități, oameni de succes în comunitatea locală, națională și chiar internațională, care excelează în domenii variate: inspectori școlari generali și generali adjuncți, inspectori școlari de specialități diverse, cadre didactice universitare și preuniversitare, traducători, scriitori, oameni de presă, cadre de conducere etc.

Am ales să vă prezentăm câțiva dintre oamenii de succes absolvenți ai colegiului nostru, dintr-o listă mult mai lungă, iar la final, îi vom aminti pe șefii de promoție din perioada 1998-2018.

Gabriel Valer ZETEA – președintele Consiliului Județean Maramureș: absolvent al secției bilingv-francofone și membru al trupei de teatru francofon a liceului, "Dramatis Personae".

Delia-Mariana ARDELEAN – doctor în psihologie, conferențiar universitar, directorul Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională: "Colegiului Național Mihai Eminescu Baia Mare – aici m-am format, în această școală de elită a învățământului românesc și maramureșean,

numită pe drept cuvânt școală de aur! Aici visele și eforturile profesorilor și elevilor, ale părinților prind viață și devin realitate prin muncă susținută, la care se adaugă pasiune și multă, multă inteligență. Școală Europeană pentru a cincea oară consecutiv, onorată în 2016 cu distincția de excelență

LabelFrancEducation, liceul meu e viu prin

sufletele și mințile colegilor mei dascăli și ale elevilor care aici își croiesc drum în viață. Să duceți mai departe ștafeta onoarei și

competenței acestei unități de învățământ!»

Ovidiu OANȚĂ – corespondent ProTv: "Am avut avantajul să fiu contemporan cu două vremuri, cu schimbarea. Dar mai ales cu Dascăli de Seamă: dascăli care ne-au ajutat să devenim ceea ce suntem. Odată cu trecerea timpului, am urcat: de la cabinetul de chimie,

unde aveam clasa în treapta întâi (prima bancă din stânga clasei) la prima sală de clasă de la etajul doi (din aripa centrală) în ultimii doi ani de liceu. Am urcat și în treapta a doua, iar mai târziu în ochii oamenilor dragi nouă pe care îi aveam în față în fiecare zi. Și nu pentru că eram priviți de sus, ci pentru că dumnealor ne-au ajutat să ne ridicăm. Lor, distinșilor mei Dascăli, le datoriez totul. Și le mulțumesc!"

Mihai PĂTRAȘCU – scriitor, traducător, cercetător al Academiei Române: director al Aeroportului Internațional din Baia Mare în perioada 2010-2015, a publicat peste 40 de studii, articole, recenzii și traduceri în România, Elveția, Franța, Italia, Canada, Bulgaria, Mexic, este primul român care a studiat aviația la Krems. „A trecut mult timp de la vremurile când eram elev și de la viața boemă de atunci... Între timp am trecut prin boema pariziană sau prin rapsodia boemiană, am gustat de la cultura rockului la sobrietatea concertelor clasice, trecând prin muzica religioasă bizantină sau prin concertele lui Andre Rieu. L-am ascultat pe Mircea Oliv, am savurat discursuri de savanți sau am simțit alături de mari duhovnici. Am escaladat munți și am cutreierat continente, am zburat sute de mii de kilometri și am bătut la pas cărări nebănuite. Dar am învățat un lucru: că nu contează culoarea pielii, religia sau alte forme de manifestare, important este să respectăm valorile eterne ale vieții și să învățăm să îl respectăm pe celălalt ca pe noi înșine. Să facem din ziduri oglinzi și din bariere provocări pentru a fi mai buni și pentru a ne îmbogăți cât mai mult din corola de minuni a lumii!”

Carmen DĂRĂBUȘ - conferențiar universitar dr. la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Centrul Universitar Nord Baia Mare, Departamentul Filologie și Studii Culturale, în prezent lector asociat la Universitatea „St. Kliment Ohridski” din Sofia, după ce a fost profesor asociat la Universitatea din Novi Sad, Serbia și la Universitatea din Skopje, Macedonia.

Mihaela MUNTEAN-SISERMAN – doctor în filologie, conferențiar universitar la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Centrul Universitar Nord Baia Mare, Departamentul Litere, membră a International Council of Onomastic Sciences (ICOS),

Association des Sciences

du Langage (ASL) – asociație profesională constituită la Universitatea Sorbonne – Descartes (Paris), Association des Chercheurs en Linguistique Française (ACLIF) – asociație profesională constituită la Universitatea „Ovidius” Constanța, autor și coautor cărți, studii și articole de specialitate publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate, numeroase participări la conferințe și congrese naționale și internaționale, traducător.

Dan CARPOV – consilier superior la Consiliul Județean Maramureș: ”Mă întorc mereu cu drag la actualul Colegiu Mihai Eminescu și apreciez ce au făcut atâtea generații de profesori și elevi pentru limbile străine. Recent am văzut un spectacol de teatru în limba franceză și mi-am adus aminte cu foarte mare drag cum am urcat și eu pe aceeași scenă și am folosit teatrul ca metodă de învățare alternativă sub aceeași îndrumare atentă a profesorilor și cum am primit aplauze de la vorbitori nativi, care credeau că suntem de-ai lor. Tot recent, mi-am amintit că tot datorită limbii franceze am avut șansa să primesc primul meu atestat recunoscut la nivel internațional și am descoperit tainele *ordinatorului* în Centrul de Documentare și Informare din liceu, unul dintre primele

din țară. Timpul trece, lucrurile se așază în memorie, un lucru este cert: fiecare limbă vorbită aduce cu sine alte orizonturi și cred cu tărie că te formează ca individ.”

Oliviu și Daiana FELECAN – doctori habil. în filologie la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Centrul Universitar Nord Baia Mare, Departamentul Filologie și Studii Culturale, membri ai American Name Society (ANS), International Council of Onomastic Sciences, The Names Society of Southern Africa (NSA), Societatea Română de Științe Dialectologice, autori și coautori ai numeroase articole, studii și cercetări de specialitate, publicate în țară și în străinătate.

Roman PAȘCA - doctor în filologie, absolvent al Facultății de limbi orientale, Secția japoneză, specialitatea japoneză-engleză, studii aprofundate de japoneză la universitatea din Nara, Japonia, cadru didactic universitar la Facultatea de limbi orientale, Secția japoneză, membru fondator al Asociației Profesorilor de Japoneză, traducător din japoneză în română -10 romane, traducător din japoneză în engleză – studii filozofice, studii de

cultură japoneză, autor de manuale pentru învățarea limbii japoneze, de studii și articole diverse, Doctorand în științele educației la Universitatea Waseda, Tokyo, Japonia, lector la Universitatea de Studii Internaționale Kanda, Centrul de studii japoneze – Tokyo, Japonia. A făcut parte din trupa de teatru francofon a colegiului nostru, "Dramatis Personae". În 2017, Roman Pașca, însoțit de soția sa din Japonia, Masami, a participat, alături de catedra de limba franceză și de elevii filierei francophone, la lansarea revistei *Le Voyageur francophone* și la proiectul *Pique-Nique Poétique* - #Haikunoi2017.

Selena Luminița ARDELEAN – "Absolventă eminesciană, profesor de limba engleză cândva, în Baia Mare, azi mă număr printre emigranți. Nu mi-am dorit niciodată să plec cu totul în lume, însă inima mea a decis altfel, iar atunci când am urmat-o, ea m-a purtat tocmai în țara cartofilor pai, a berii și a dantelei. Să tot fie vreo 15 ani de atunci. Zâmbesc când mă gândesc acasă, la comoara inestimabilă pe care dascălii și mai apoi colegii mei de la Colegiul Național *Mihai Eminescu* mi-au făcut-o cadou pe băncile liceului. Nicicând n-am mulțumit mai din suflet Cerului și domnilor profesori pentru nopțile albe dinainte de lucrările de la franceză, sau dinainte de teze, ca atunci când am ajuns în sufletul Bruxellului. O lume colorată și multiculturală cum nu mai văzusem. Azi sunt coach în șoc cultural și leadership în propriul meu centru de dezvoltare personală *Triple A Coaching* în inima Belgiei, unde ofer traininguri în franceză, flamandă, engleză și română tuturor celor care au nevoie de ele. Misiunea mea este să-i ajut și să-i încurajez pe cei care au nevoie să pășească cu încredere pe drumul înspre ei înșiși în contextul emigrării. Fiindcă a fi emigrant reprezintă în ochii mei o șansă extraordinară pe care ți-o ofer pentru a descoperi cine ești cu adevărat, indiferent de încercările la care te supune soarta. *Viața în belj* este cartea pe care am scris-o anul trecut ca să spun și altora din experiența mea de emigrant, dar unul care a venit după ce a învățat limbi străine, ceea ce toți ar trebui să facem; e o carte care vă așteaptă să-i descoperiți aventurile."

ȘEFII DE PROMOTIE AI COLEGIULUI NAȚIONAL "MIHAI EMINESCU" 1998-2018

1998-1999 - SPĂȚĂCEAN Cristina

1999-2000 - POP Livia

2000-2001 - ILEA Delia

2001-2002 - ONIGA Anamaria

2002-2003 - ILIȘ Irina

2003-2004 - MĂGUȚ Luana

2004-2005 - BLAGA Sânziana

2005-2006 - SCHIAU Sebastian

2006-2007 - POP Maria

2007-2008 - HOBAN Loredana

2008-2009 - MUREȘAN Dănuța

2009-2010 - CULICĂ Adriana

2010-2011 - JUHASZ Bianca

2011-2012 - POP Emanuel

2012-2013 - CIOBANU Andreea

2013-2014 - ȚÂRLEA Olivia

2014-2015 - GRIGOR Diana

2015-2016 - CHINDRIȘ Diana

2016-2017 - MOLDOVANU Diana

2017-2018 - MUREȘAN Cosmin

IPOSTAZE FEMININE

-Femeia în deplinătatea cuvântului-

ETERN

Fluviale urme rămase pe obraji tăi,
 Eventual, iau forma unor secate văi.
 Mișelește-ți ascunzi lacrimile curate:
 E imposibil să fie murdare, tu ești trup și suflet doar puritate.
 Indiferența lor față de durerea ta,
 Are efecte dureroase, îți frânge inima
 E însă un lucru cunoscut, că tu, femeie
 Să suferi și să plângi n-ai voie.
 Te revolți și sufletul iubire cere,
 Este nedrept, dar urlă în tăcere
 Chinurile tale: frunze și petale
 Se ofilesc, floare gingașă, iar vorbele îți sunt letale.
 Amant grădinar ce din rădăcini vrea să te smulgă...
 Tu nu-l lăsa, căci ești doar pură, nu și plâpândă.
 Precum se lupta Isis în trecut,
 Să găsească bucăți din iubitul pierdut,
 Așa te zbați tu azi, zeiță subestimată:
 Ne ții pe toți uniți, nu pierzi nicio bucată.
 Și Venus se frânge văzându-ți a ta frumusețe,
 Dar durerea erupe în tine, o ascuzi cu false fețe...
 Până și Ares ar pune capăt oricărui război,
 Căci tu, înfrângi armata de reproșuri cu umerii goi.
 Greșeală cu greșeală și ți-ai pierdut și ultima petală,
 În ochii unora nu ești decât o buruiănă,
 Dar vor afla prea târziu că tu deții secretul vieții,
 Și ofilirea ta a fost sacrificiul tinereții...
 Puterea, carisma, pasiunea, toate sunt încă în tine
 Căci, stu, uperbă femeie, nu depinzi de nimeni!

Remetean Nicoleta, IX E
 Prof. coord: Gavra Anca

Adânc mă pierd în ochii tăi...
 Fierbinte fi-e suflarea.
 Mă-mbat-amorul dintre noi,
 Divină fi-e chemarea...

Femeia – ființă caracterizată de putere și curaj
 Măinile reci și umede îmi tremurau,
 M-am dus într-un colț și am privit în neant...
 Inima-mi pompa tot mai repede sângele,
 Și atunci m-am prăbușit brusc pe podea.
 Și m-am târât... voiam să evadex,
 Voiam să scap de acea zgomotoasă liniște,
 Voiam să văd lumină, să văd oameni,
 Voiam să văd pulbere de pământ.
 Totul era în zadar, nu mai aveam ce face,
 Eram înghițită de acel univers întunecat,
 Eram în mâinile umbrelor reci,
 Mai simțeam doar cum mă sting încet...

„Fiecare femeie este un univers în care se ascund mugurii fericirii.”

Marius Torok

„Fiecare femeie este un univers în care se ascund mugurii fericirii.”

Marius Torok

Nu-i nimic din întâmplare,
 E fragilă ca o floare
 Cu natura-n conectare,
 E femeia, puritate și splendoare...

Interviu

NICOLAE WEISZ – o viață dedicată limbii franceze (și nu numai)

-un interviu realizat cu emoție și cu recunoștință de Callista Birta, clasa a IX-a D –

Când rostești numele lui Nicolae Weisz, rostești numele trupei de teatru francofon "Dramatis Personae". În 2013, i-a fost decernat titlul de „Cavaler al Artelor și al Literelor” de către Statul Francez, după ce, în 1999, a primit „Laurii Academici”, o altă distincție oferită de Statul Francez în semn de recunoaștere.

• *Adolescența este perioada în care tânărul își caută identitatea și parcursul profesional. Cum ați trecut prin această perioadă și ce împrejurări v-au determinat să lucrați în învățământ?*

- De câte ori un profesor – mi s-a întâmplat și mie de multe ori – face o referire la perioada propriei adolescențe, la perioada anilor când era și el învățăcel la gimnaziu sau la liceu, se găsesc câțiva elevi care ridică din sprâncene a mirare, ca și cum situația evocată ar fi improbabilă. Ceva de genul: „Cum adică, ați fost și dumneavoastră elev?!”. Da, am fost și sunt absolvent de grădiniță, de gimnaziu, de liceu și de facultate! Mi-am trăit cu imensă plăcere anii aceia, nu am fost nicio clipă vreun șoarece de bibliotecă, am trăit din plin, am avut toată gama de note, materii preferate, profesori preferați...

nimic ieșit din comun. Și, da, o pasiune aparte pentru limba franceză, de prin clasa a VII-a. Nici nu-mi imaginam viitorul în afara francezei, dar la meseria de dascăl nu m-am gândit decât din anul al III-lea de facultate (din cei 4, cât durau studiile la filologie). Atunci am avut primele contacte cu meseria, făcând ceea ce se numea „practică în producție”, adică predând câteva ore la licee din Cluj, sub supravegherea a doi profesori. Mi s-au părut pasionante de la primul minut petrecut la catedră. Toată cariera mea de după facultate s-a desfășurat în două licee din Baia Mare: mai întâi la actualul „Anghel Saligny”, iar din 1991, la „Eminescu”.

• *Vă cunosc de puțină vreme, dar, cu toate acestea, am remarcat vasta dumneavoastră cultură. Care au fost domeniile de interes de-a lungul carierei care v-au sprijinit în acest sens?*

- Despre cât de „vastă” este cultura mea, ar fi de făcut câteva precizări. Una e legată de vârsta mea: ai mult mai multe șanse să-ți formezi o cultură „vastă” până la 40, 50 sau 60 de ani, decât, să zicem, până la 16 sau 18. Cealaltă e legată de pasiunea mea timpurie pentru citit, devenită apoi aproape un viciu. Mi-a plăcut și îmi place în continuare să citesc, să recitesc și să mă informez, în primul rând în domeniul ficțional. Mi-a plăcut și îmi place să văd și să revăd filme (nu mă împac însă deloc cu telenovelele), să ascult multă muzică de tot felul (în niciun caz însă manelele), să dau iama prin muzee și expoziții, un loc aparte ocupând teatrul (există spectacole pe care le vizionez și de câte 8-10 ori). O altă se referă la faptul că am o bună memorie a numelor, a titlurilor și rețin ușor detaliile care mi se par semnificative. Îmi întrețin memoria mai ales în discuțiile cotidiene cu elevii mei. Memoria îmi este de folos și în studiul francezei, studiu care nu a încetat nicio zi. Cred că pot să afirm că am reușit în destule cazuri (nici pe departe însă în câte mi-aș fi dorit) să transmit toate acestea și discipolilor mei de ieri și de azi. Fără să impun, fără să mă impun.

● *În calitate de profesor de limba franceză, ce autori ați sugera elevilor colegiului nostru care să-i ajute în dezvoltarea lor? De ce?*

- Nu cred că există o asemenea listă (și nici nu sunt un mare amator al listelor de gata și nici al ideilor de gata). Și nici rețete. În plus, de ani buni deja, cei ce au păstorit și păstoresc destinele învățământului românesc au exilat din programele școlare, din curricule (vorbesec la cele de limbi moderne), referirile literare, autorii fundamentali, textele majore scrise în respectivele limbi (cu atât mai puțin pe cele contemporane). Astfel, un tânăr ajunge la terminarea liceului, la capătul drumului în studiul unei limbi, fără să știe mare lucru despre cultura, arta, literatura

islate de reprezentanți iluștri ai poporului „titular” al respectivei limbi. În orice caz, Internetul e plin de nume de autori, de titluri. În plus manualele de literatură română fac referiri de genul: cutare roman e de tip „balzacian” (de unde, Balzac) sau „proustian” (de unde, Proust – dar poate la altă vârstă). Apoi, de pe la 12 ani, autori precum Jules Verne sau Alexandre Dumas se citeau/citesc pe rupe... înlocuiți însă azi, poate, de literatura *fantasy* (pe care, între noi fie spus, aș introduce-o în programă; poate deschide și ea apetitul pentru lectură). Mai e ceva ce aș introduce în curiculă: o opțională despre istoria filmului. Nu e obligatoriu să citim toți aceleași cărți. Există cu siguranță zeci de mii de cărți care mă așteaptă să le citesc și de care poate nici n-am auzit.

● *Am observat că relația pe care ați avut-o cu unii dintre elevii dumneavoastră a continuat și după ce aceștia au absolvit liceul. Care dintre calitățile lor v-au determinat să păstrați legătura?*

- Așa e, sunt în contact cu mulți dintre foștii mei elevi. Asta mă bucură și-mi dă sentimentul că n-am trecut degeaba prin viața lor și nici ei printr-a mea. Dar aceste contacte nu sunt inițiate de mine. Ele vin, firește, de la cei cărora li se pare că mai avem ce să ne spunem. Sunt un fel de familie secundă a mea. Este una din victoriile mele cu timpul și cu meseria. Simt și știu că sunt și alții care ar vrea să mai comunicăm, dar îi oprește un soi de timiditate, sau senzația că ar deranja. Îmi pare rău pentru ei.

● *Cariera de profesor ați îmbinat-o cu teatrul și s-a născut trupa de teatru **DRAMATIS PERSONAE**. Descrieți-ne câteva aspecte din drumul trupei, de la înființare până azi.*

- Ar fi foarte multe de spus. Teatrul este în ochii mei o categorie și estetică, și socială și, aș zice, și nevrotică. M-a pasionat încă de când, pe la șapte ani, părinții mei, nelipsiți de la premierele teatrului băimărean, m-au dus pentru prima oară într-o sală de teatru. În plus, la importanta vârstă de 12 ani, am fost ales, în urma unui casting (cine mai știe cum s-o fi numit în vremea respectivă), să joc într-un spectacol alături de vedetele locale de atunci. Aventura a durat mai bine de un an, timp în care am jucat pe multe scene profesioniste și toate acestea m-a făcut să încep să pricep „cu ce se mănâncă” teatrul. Trupa de teatru francofon **DRAMATIS PERSONAE** s-a născut în decembrie 1993. De atunci și până acum au trecut prin ea peste 100 de tineri. Festivalul internațional de la Arad, de la care nu am lipsit din 1994 ne-a deschis orizonturi la care nici nu putusem visa înainte: 28 de titluri/spectacole, 100 de festivaluri, peste 250 de reprezentații în vreo 10 țări (până în Canada), numeroase succese, 17 actori profesioniști care și-au început „cariera” în „trupa de la Eminescu” și mii de ore de repetiții. Pot spune că mi-am investit o bună parte din energie, din viață, în proiectul **DRAMATIS PERSONAE**. Multe satisfacții, nenumărate idei, mii de pagini citite, emoții cât cuprinde, contacte umane dintre cele mai diverse și mai fertile, multe prietenii. Este una din mândriile și iubirile mele. Am fost urmat în această frumoasă nebunie de tineri în a căror viață am dat năvală și care mi-au acordat încrederea lor deplină; am încercat din răspuțeri să nu-i dezamăgesc. Poate am reușit. Aventura continuă.

POEZII

Îți mulțumesc, Doamne

Îți mulțumesc, Doamne,
Pentru lucrurile mărunte din viața noastră,
Pentru Luna, pentru Soare, pentru stelele...

Îți mulțumesc pentru ploaia ce ne binecuvântează,
Pentru vântul ce ne mângâie
Și pentru focul ce ne încălzește mintea și sufletul.

Îți mulțumesc pentru familia mea,
Fiindcă sunt mereu lângă mine,
Pentru că m-au crescut
Și m-au povățuit.

Îți mulțumesc, Doamne,
Pentru cine sunt,
Pentru omul din mine care devine în fiecare zi.

Îți mulțumesc, Doamne, că mi-ai dat lumină ochilor și
minții,
auz urechilor,
speranță în Ziua care va să vină.

ELLA SZANTO, Clasa a X-a E,

Mulțumire

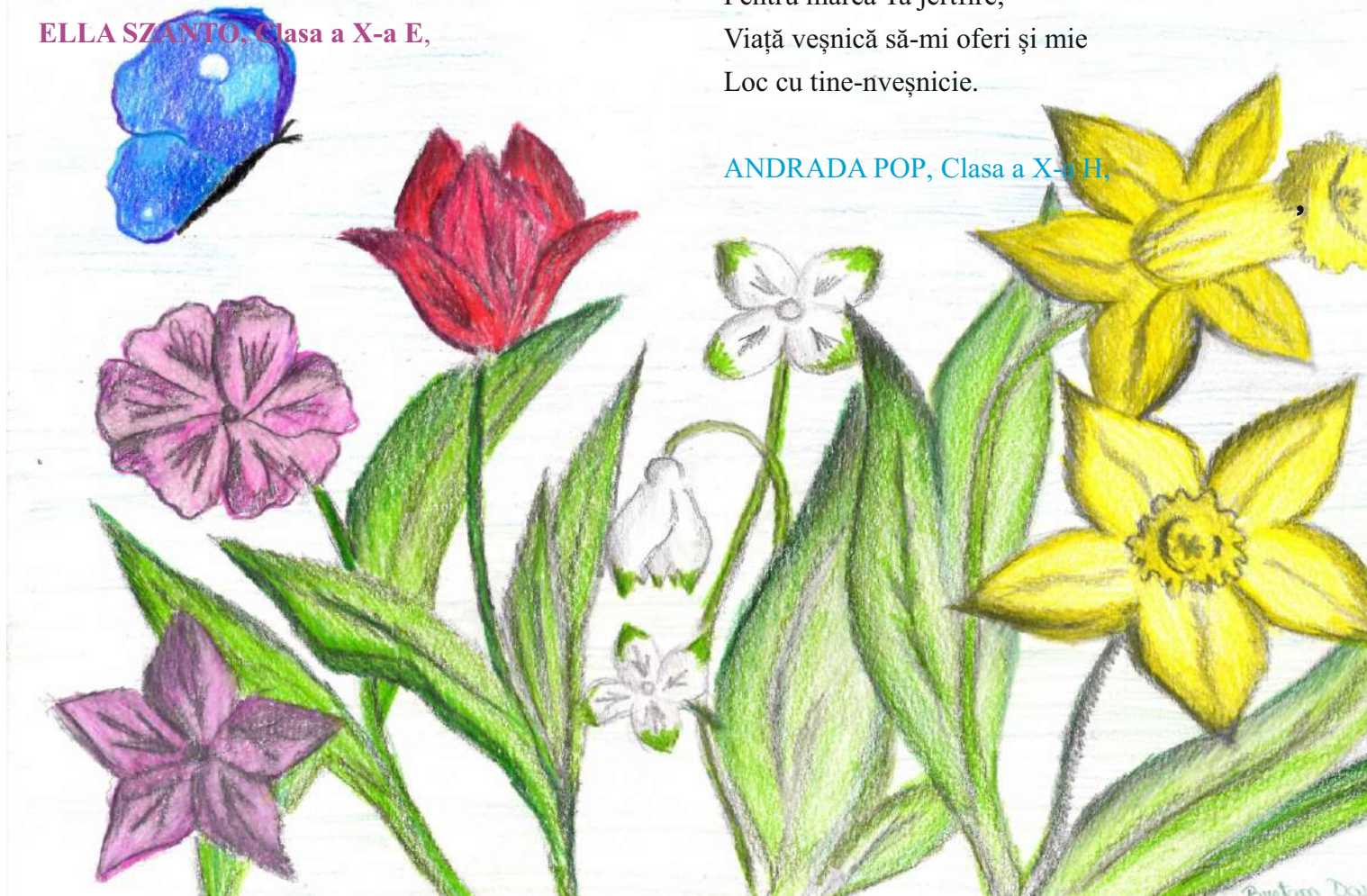
Sunt multe lucruri, Doamne,
Pentru care-ți mulțumesc
Pentru pâine, pentru apă,
Pentru pace, pentru țară.

Atâta binecuvântare
Primesc din mâna Ta
Iertare, siguranță,
Putere să pot înainta.

A Ta bunătate
E de neînțeles
Când pe cruce
Printre lacrimi m-ai ales.

Și-ți mulțumesc, o, Doamne,
Pentru marea Ta jertfire,
Viață veșnică să-mi oferi și mie
Loc cu tine-nveșnicie.

ANDRADA POP, Clasa a X-a H,

Îți aducem mulțumire

“Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acela îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.” Psalmul 50:23

Îți aducem mulțumire pentru harul minunat,
Pentru jertfa de pe cruce, pentru Fiul Întrupat.
Îți aducem mulțumire pentru apă, pentru pâine,
Pentru sarea din bucate, pentru azi
Și pentru mâine.
Mulțumesc pentru binecuvântări,
Dar și pentru încercări,
Căci tu mi-ai dat,
Nu ce am meritat,
Ci tot ce am voit!
Nu merit, Doamne atâta har
Ce Tu-l reversi spre mine,
Iubirea Ta fără hotar
Îmi umple viața iar și iar,
Ce bine e cu Tine!
Și-Ți mulțumesc pentru speranța,
Ce o am în această viață,
Că-ntr-o zi voi fi în cer
Unde lacrimile pier
Și Te voi vedea în față
Îți voi vedea slava măreață!

PAULA PINTEA, Clasa a X-a H,

Mulțumescu-ți Ție, Doamne

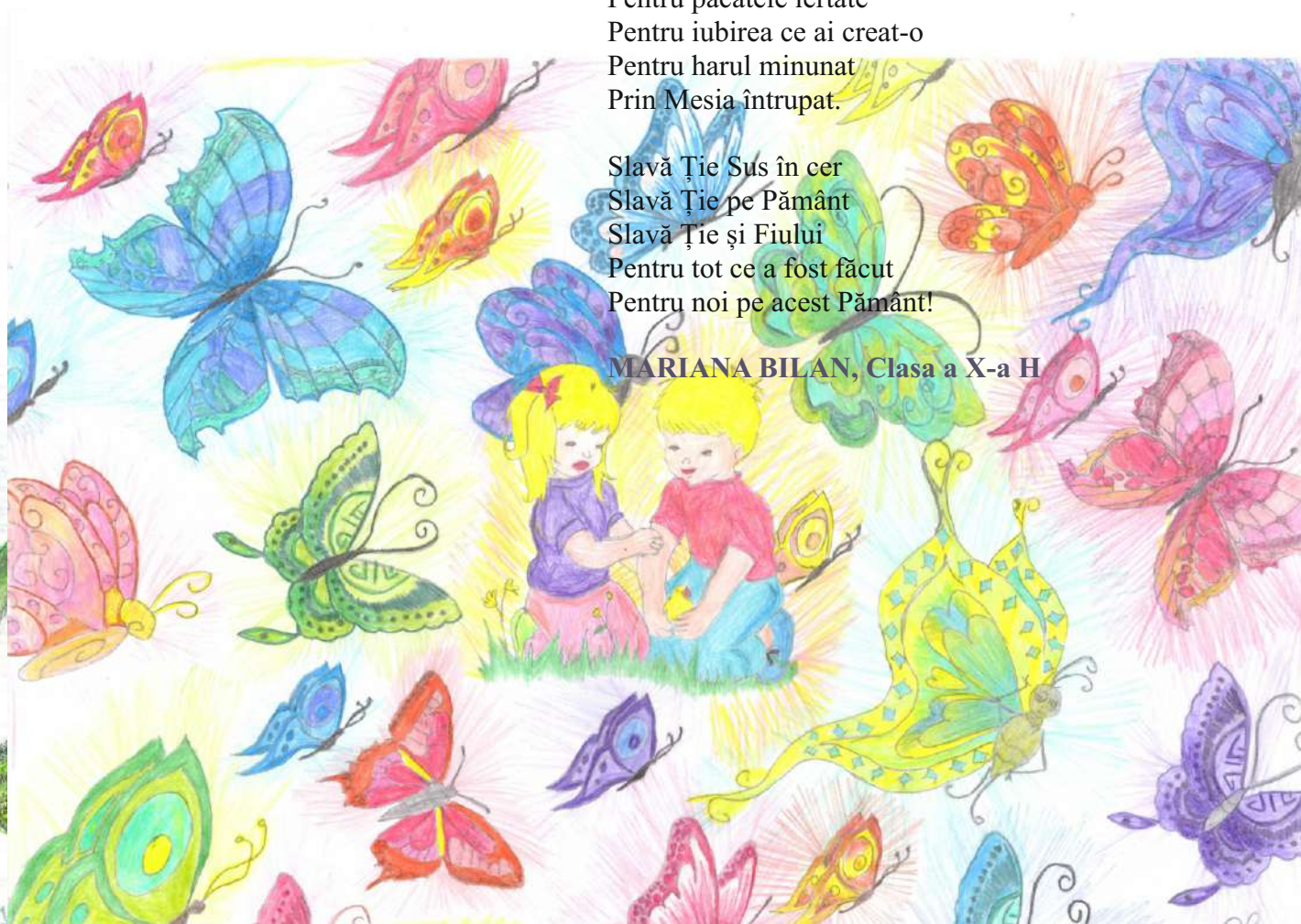
”Și eu voi nădăjdui pururea, Te voi lăuda tot mai mult.”
Psalmul 71:14

Mulțumescu-ți Ție, Doamne,
Pentru bine, pentru toate cele,
Pentru grija vieții mele,
Pentru tot ce mă-nconjoară
Tu mă întărește mai tare.

Mulțumescu-ți pentru a Ta dorință
De a mă salva și a mă duce la credință
De a vedea ziua și noaptea
De a ști ce este viața
De a simți vântul și apa.
Mulțumescu-ți, Doamne Sfânt,
Pentru păcatele iertate
Pentru iubirea ce ai creat-o
Pentru harul minunat
Prin Mesia întrupat.

Slavă Ție Sus în cer
Slavă Ție pe Pământ
Slavă Ție și Fiului
Pentru tot ce a fost făcut
Pentru noi pe acest Pământ!

MARIANA BILAN, Clasa a X-a H

Dramatis Personae la festivalul Journées de Théâtre Scolaire Francophone Piano di Sorrento e Sant'Agnello, 2019

On peut rire de tout, mais pas avec n'importe qui...

(Pierre Desproges)

În perioada 26 februarie - 1 martie 2019 am avut ocazia să particip la festivalul de teatru francofon *Journées de Théâtre Scolaire Francophone*, Piano di Sorrento e Sant'Agnello, alături de trupa *Dramatis personae* a Colegiului Național „Mihai Eminescu” Baia Mare, coordonată de distinsul profesor de limba franceză, Nicolae Weisz. La această ediție au participat elevii Emma Baltos, Callista Birta, Anamaria Lazăr, Victor Nicoară, Raluca Zubașcu, cărora li s-a alăturat Dragoș Bodiș, fost membru al trupei, actualmente student la Teatrologie. De-a lungul anilor, piesele trupei au fost mereu surprinzătoare prin originalitatea viziunii, prin punerea în scenă, dar mai ales prin modul în care talentul actoricesc al elevilor era valorizat la maxim, făcându-i nu doar să învețe mai cu drag franceza, dar și să fie mult mai atenți la propria lor formare, la traseul lor ulterior, atât profesional, cât și uman.

Festivalul reunește trupe de liceeni și le oferă acestora ocazia de a-și juca spectacolele în limba franceză, în fața unui public internațional, precum și de a participa la ateliere de teatru în limba franceză. Inițiat de o distinsă doamnă, Anna Rossini, fostă judecătoare cu studii de drept făcute în Franța, festivalul este organizat de o pariziancă, Nicole Depalleville, cu concursul mai multor instituții și asociații locale, naționale sau internaționale. Din mărturiile coordonatorului am aflat că trupa *Dramatis personae* a mai participat la alte șase ediții și de fiecare dată a fost primită cordial, bine apreciată de organizatori și de public. Spectacolul din acest an este un colaj, intitulat *À la carte*, după texte sketch de Pierre Desproges, o creație colectivă a profesorului, în colaborare cu elevii. Șapte momente distincte se înlanțuie, cu mici pauze de rigoare - în care actorii interacționează cu publicul, într-un decor dinamic, adaptat nevoilor fiecărei situații, trecând prin ipostaze diverse ale condiției umane, legând realitatea obiectivă de lumea interioară, dar și de mit, pentru a reda o viziune tragi-comică, burlescă asupra vieții,

fapt care a determinat juriul să le acorde *Prix du burlesque tout en finesse et en maîtrise*. Este remarcabilă mobilitatea cu care elevii-actori au reușit să treacă de la un rol la altul, de la un costum la altul, de la o stare la alta, pentru a ajunge în final să interacționeze cu spectatorii, reali și imaginari, punând în discuție însăși condiția actorului și rolul teatrului în societate. Fără public, teatrul își pierde rațiunea de a fi. El există în măsura în care are cui transmite mesajul pe care și-l propune.

Profesorul Nicolae Weisz a făcut, cu această ocazie, un succint bilanț al existenței trupei: „25 de ani de DRAMATIS PERSONAE. Aproape 200 de reprezentații. Aproape 100 de festivaluri internaționale de teatru liceal francofon în peste 10 țări, 17 actori profesioniști, de la un singur liceu care nu are clase de teatru.

Ultimul festival, cel din februarie de la Piano di Sorrento (Italia) a dat (desigur, metaforic) „certificate” de actor amator de talent unor tineri aspiranți la gloria rară de reprezentant al României peste fruntariile țării. Ca de atâtea ori, adolescenții din trupa Colegiului Național „Mihai Eminescu” ne-au făcut cinste nouă tuturor și au demonstrat că generația de azi e alcătuită din tineri (și din tineri, mulți tineri) pe care putem paria, pe care ne putem pune nădejdea. În spatele spectacolului cu care s-au prezentat pe scena teatrului San Giuseppe din Sant'Agnello stau ore multe de repetiții, de incertitudini, de șovăieli, de neîncredere în forțele proprii, transformate cu trudă în licăriri de optimism, de bucurie și apoi în explozii de entuziasm, chiar lacrimi de bucurie și mândrie.

E reconfortant pentru cei din generația mea să vezi atâtea seriozitate (pentru că, da, teatrul presupune în primul rând seriozitate), dăruire de sine (am avut într-un sfârșit de săptămână și repetiții de 9 ore!), de dorință de a fi la înălțimea propriilor aspirații, de depășire a unor limite ce păreau de neatins.

Sunt mândru și de actuala mea trupă (la fel ca de toate celelalte).

„The show must go on”, cum ar zice francezii care vorbesc englezește.”

Călătoria în Italia a fost o inițiere atât într-un spațiu geografic necunoscut, fascinant prin relieful său, dar și prin specificul vieții sociale, cât și în interacțiunea cu echipajul, sau cu oamenii pe care i-am găsit acolo. Retrospectiva scoate la iveală lecțiile, achizițiile, experiențele neprețuite. Arta, ca orice activitate destinată tinerilor, te face să fii mai atent la tine însuși și la ei, protagoniștii momentului, pentru care modelele umane și experiențele de calitate sunt cruciale.

Cei șase membri ai trupei au dat dovadă atât de talent și de sensibilitate artistică, cât și de foarte multă suplețe morală, de bun simț și de respect. I-am însoțit atât la teatru, cât și în micile excursii pe care le-am putut face în această minunată zonă a Italiei meridionale. Privirile lor curioase absorbeau noutățile cu aviditate. Între ei exista o înțelegere naturală, fără negocieri, dar și toată frumusețea rebelă a vârstei, pe care n-au cum să o trădeze, oricât de buni actori ar fi. Despre ce a însemnat această experiență și-au exprimat gândurile și două dintre participante.

Callista Birta: „Anul acesta am avut ocazia să vizitez pentru prima dată Italia, alături de trupa de teatru *Dramatis Personae*, a doua mea familie. Într-o după-masă însorită am simțit brusc un sac de emoții puternice care mă copleșeau într-un mod pozitiv. Era timpul să urc pe scenă și să îmi las gura, corpul și sufletul să vorbească. Am ales să compar teatrul cu iubirea, deoarece e locul unde pot să exprim tot ceea ce simt, să devin orice și oricine, să zâmbesc când sufletul strigă după ajutor și să plâng când sunt fericită. Mă bucur că am reușit să transmit o parte din mine. Mă bucur prin prisma unui singur cuvânt – Teatrul.”

Anamaria Lazăr: „Momentele petrecute în Italia au însemnat pentru mine un prilej de a cunoaște oameni și locuri noi. Festivalul în sine ne-a oferit oportunitatea de a comunica și de a ne împărtăși iubirea de teatru cu alți tineri din diferite țări francofone. Am legat prietenii, râzând și plângând împreună, de parcă ne-am fi cunoscut de o viață. Spectacolele de teatru, pline de energie, m-au lăsat cu gura căscată, iar aplauzele mele au fost de fiecare dată atât de puternice încât mă dureau palmele. Pe scenă am simțit energia emanată de publicul care, fiind în mare parte francez, era implicat în spectacolul nostru, aplaudând, râzând și plângând împreună cu noi.”

Alături de echipajul nostru s-a aflat și un fost absovent al liceului, domnul Mihai Pătrașcu, în opinia căruia „trupa, binecunoscută băimărenilor de peste un sfert de secol, chiar dacă actorii s-au schimbat foarte des, a încântat publicul din șapte țări și a dat încă o dovadă că pasiunea, dăruirea și profesionalismul unui dascăl poate să modeleze suflete și caractere. Este semnul că spontaneitatea și talentul unor copii poate trece dincolo de granițele țării și ale unui sistem de învățământ bazat tot mai mult pe cantitate și mai puțin pe calitate. Oameni ca domnul Weisz devin, astfel, ultimele redute educaționale pe care se mai clădește un sistem în derivă, însă care, dacă îi urmează, mai are șanse de a fi salvat.”

Prof. dr. Monica D. Cândea

(Material publicat în *Graiul Maramureșului* din 12 martie 2019)

A fi boboc eminescian

Idei, valori, gânduri, vorbe, uneori, toate sunt mai întortochiate decât par. O nouă comunitate, un alt stil de viață, oameni și mentalități noi, un dom de cristal care se formează în timp strat cu

trecut este faptul că acum, cel puțin, am găsit cărarea, iar această cărare, ca toate celelalte, de altfel, începe cu Armonia preludiului neașteptat.

Șerban Andreia, IX-a F

Totul a început atunci când am călcat prima oară pragul Colegiului Național „Mihai Eminescu”. Dominată de sentimente și emoții puternice pășeam sfioasă spre etapa care avea să înceapă. Etapa care face trecere de la copilărie la maturitate și care dezvoltă setea de cunoaștere.

Așadar, privesc cu tărie spre viitor, plină de speranță și nerăbdătoare să aflu noile încercări.

Chiș Ana-Maria, IX-a A

Anii de liceu sunt cei mai frumoși ani din viața unui om. În acești patru ani fiecare dintre noi

strat. Ideile profesorilor, ideile colegilor, chiar și ideile tale, cele mai neînsemnate îți pot schimba viața. Redescoperi sentimente demult trăite, poate chiar într-o viață anterioară, sentimentele fiind limbajul sufletului.

Sentimentele sunt uneori greu de descoperit – și, adesea, chiar și mai greu de recunoscut. Cu toate acestea, cele mai ascunse și mai profunde sentimente reprezintă cel mai mare adevăr. Toți oamenii sunt speciali și toate momentele sunt deosebite, iar ca suflete, toți suntem puri. De foarte multe ori ridicăm standardele așteptărilor, plutind la suprafața apei deziluziei. Din perspectiva mea, cu toții ne aflăm pe câte o cărare și nu am ajuns în nici un caz la destinație. Și, poate, eu nu mă aflu nici măcar aproape de ea. Tot ceea ce diferită între „eu” cea de acum și „eu” cea de anul

trăiește clipe de neuitat, care, din păcate, sunt scurte, deoarece treapta adolescenței trece cu repeziune spre cea a maturității

Să știi că anii de liceu nu se vor mai repeta niciodată, de aceea, trăiește fiecare clipă din plin și adună cât mai multe informații, deoarece îți vor fi utile pe tot parcursul vieții!

Grek Maria, Clasa a IX-a A

Chiar așa

Chiar așa, cine sunt eu? Sunt un om ca oricare, care s-a născut, trăiește și o să moară. Un om cu calități și defecte, întrebându-mă mereu: Care este scopul meu în viață? De ce oamenii se chinuie? De ce se fac diferențe? De ce unele persoane de abia reușesc să trăiască de pe o zi pe alta, în timp ce altele își construiesc palate și se lăfăie în bani? De ce de multe ori viața este nedreaptă?

Mulți cred în destin, însă aceasta este lumea în care trăim! Dacă am fost aleasă ca să trăiesc, atunci trebuie să-mi îndeplinesc scopul. Trebuie să lupt pentru ceea ce vreau cu adevărat, să lupt pentru visurile mele și să trăiesc fiecare zi ca și cum ar fi ultima.

Bucură-te de toate lucrurile mărunte, deoarece va veni un moment în care vei conștientiza că, de fapt, au fost cele mai frumoase clipe din viață!

Cristina Kubas, IX-a

Copilărie

Unde ești, copilărie?
Pe unde rătăcești hoinară?
Te-aștept să te întorci la mine
Și să-i aduci pe toți acasă.

Adu-ți aminte cât de bine
Ne-a fost împreună,
Când cochetam ziua cu tine
Până-n clar de lună.

Mi-e dor de zâmbet de copil
De pură inocență
Mi-e dor de noi, copilărie!
Cu joc și transparență.

Cum alergam desculți pe câmpie
Și ne încoronam cu flori, o mie,
Strigam și invocam vântul
Ș-apoi îmbrățișam pământul.

De ce-ai plecat, copilărie?
Când eu eram cu bucurie
Cu zâmbet larg și veselie
Și toți trăim în fericire!

Alex Neamț, IX-a

De ce Eminescu

Din punctul meu de vedere, Colegiul Național "Mihai Eminescu" este unul dintre liceele de prestigiu din orașul Baia Mare. În acest liceu am învățat să privesc cu încredere spre viitorul meu. Am știut, intrând în această școală, că orice meserie voi alege mai târziu, voi fi capabilă s-o practic cu succes, grație cunoștințelor pe care profesorii le-au sădit în mine.

Aș vrea să mă adresez tuturor eminescienilor din acest liceu spunându-le că "Învățătura superficială aduce multe primejdii", astfel noi nu învățăm pentru școală, ci pentru viață.

Herman Loredana, IX-a A

Nu credeam vreodată că piesa care lipsește din puzzle-ul vieții mele este exact liceul în care mă aflu.

„Oare o să mă înțeleg cu viitorii colegi?“, „Cum depășesc etapa copilăriei mele și cum fac marele pas spre adolescență?“, „Cum o să mă descurc trecând prin atâtea schimbări în viața mea?“

Aceste întrebări mișună cel mai des prin mințile viitorilor boboci, iar aceștia trebuie să știe că nu au motive de îngrijorare. Cel mai înțelept lucru pe care trebuie să îl facem este să ne simțim bine în locul în care vom parcurge patru ani care, cu siguranță, vor fi minunați.

Călăuz Antonella, IX-a A

Existența și descoperirea noastră de sine sunt intim legate de timpul petrecut în liceu, alături de oameni vrednici de îndrumare, cu ajutorul cărora ne creăm propriul drum.

Berci Alexandra, Cls. a 9-a A

Liceul.. prima treaptă a noastră în a ne maturiza și în care începem să avem anumite responsabilități. Nu cred că aș putea descrie sentimentele cu care, eu am început această etapă din viața mea.

Probabil ar fi banal să spun doar că anii aceștia sunt cei mai frumoși din adolescența mea, dar aș putea spune că aceștia ar fi anii mei de formare pentru omul care vreau să devin în viitor. De aceea, vă sfătuiesc și pe voi să faceți același lucru, încercați să vă înțelegeți și să vă regasiți în ceea ce vă place să faceți și puneți accent pe pasiunile voastre.

Mureșan Loredana, IX-a A

Existența și descoperirea noastră de sine sunt intim legate de timpul petrecut în liceu, alături de oameni vrednici de îndrumare, cu ajutorul cărora ne creăm propriul drum.

Mureșan Loredana, IX-a A

Nu trebuie să luăm în considerare doar anii, ci să facem în așa fel ca aceștia să conteze. Tocmai de aceea, anii de liceu nu trebuie trecuți, ci trăiți. Anii de liceu trebuie să ne pregătească pentru viață, pentru carieră, trebuie să ne îmbărbăteze pentru a putea deveni adulții cu drepturi, obligații și responsabilități depline.

Este foarte greu să convingi un elev de liceu că există în viața reală probleme mult mai persistente decât cele de la matematică și că nu trebuie să învețe de la un profesor numai materia predată, ci să îi deprindă și obiceiurile, să îi asculte trăirile și să observe cum reflexia vieții se oglindește diferit în fiecare om; însă, dacă un profesor poate să introducă un elev în ireversibilul cerc al vieții în zece ani, influențele și urma acestuia vor rămâne întipărite timp de o sută de ani.

Breban Denisa, IX-a A

JOURNÉE PORTES OUVERTES DU LYCÉE NATIONAL „MIHAI EMINESCU” BAIA MARE

Mardi 7 MAI 2019
De 10 heures à 14 heures

Les événements sont une vraie valeur ajoutée pour chaque établissement. La Journée Portes Ouvertes fait partie de ces événements et permet de manière informelle, d'être au contact de potentiels élèves. Pour nous, ce moment convivial est une façon de se faire connaître, de se rapprocher de nos potentiels élèves. Pour vous, c'est la possibilité de découvrir la vie de notre établissement.

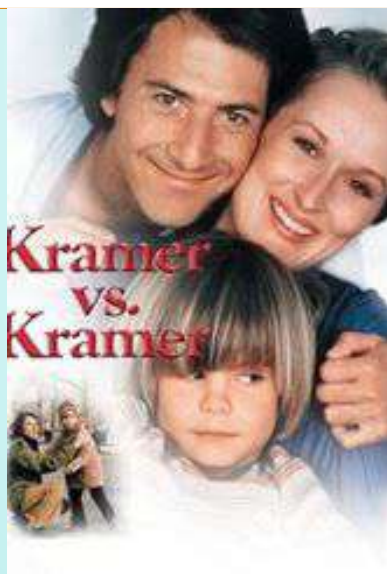
Une vraie journée d'échange:

- 10h00-10h15** - Rencontrer les élèves et les professeurs de la filière francophone (Sonia HOZAN - inspectrice, Marius CRĂCIUN – directeur, Rodica MONE – directrice adjointe et responsable de la filière francophone, Ramona ASTALĂȘ - chef de la Chaire de Langue Française)
- 10h15-10h30** - Découvrir la filière francophone: présentation des projets et des activités et discussions avec des élèves (Maria CIUMĂU – professeur de FLE, conseiller éducatif)
- 10h30-11h00** - Rencontrer des parents et d'anciens élèves de la filière francophone (Doina CRISTIAN - parent, Senta DOSTAL et Emanuela TĂTAR – professeurs de FLE ; des étudiants)
 - Rencontrer des sponsors (Loredana VEISA – directeur Cora Baia Mare)
- 11h00-11h30** - Visiter le lycée (Georgiana CUCEU, Eliza LAKATOS, Ioana MIHUȚ, Rebeca POP – élèves)
- 11h30-11h45** - Présentation du guide Clef pour réussir (Mihaela CUCIUREANU- professeur de FLE, Collège « Octavian Goga » Baia Mare)
- 12h00-14h00** - Simulation des épreuves d'admission (Ramona ASTALĂȘ et Rodica MONE)

C'est aussi pour vous l'occasion de poser toutes vos questions sur les conditions d'admission.

Venez nous rencontrer et découvrir **votre établissement!**

Rendez-vous sur le site- www.eminescubm.ro

Kramer versus Kramer *Film Review*

'Kramer versus Kramer' is a movie directed by Robert Benton, based on a novel by the writer Avery Corman. It includes famous actors such as Dustin Hoffman, who plays the role of the father, Ted Kramer, Meryl Streep, Joanna Kramer in the film and Justin Henry as their kid, Billy Kramer.

The movie debuts with the scene where the mother, Joanna, and Billy talk a little before going to sleep. Joanna is in tears because she knows she won't be there in the morning and when Ted comes home, he pays very little attention to his wife but somehow comes back to reality when Joanna tells him she's leaving him. Not understanding at first, Ted kind of tries to be a single parent, but it takes him a lot of time to go with the flow of his new life. Little by little, he and Billy have a good time together, until there is a plot twist and Joanna comes back, wanting her child.

There are several social and family issues that are presented in the film such as: family problems, the life a child can live with only one of his parents and the so called fight in the court for custody. It is also accentuated the ambition the father has to do anything to keep the kid.

I highly recommend this movie because it is really realistic, showing how life really is in moments like this and the actors are very talented one which makes the film even more interesting.

The Pursuit of Happyness *Film Review*

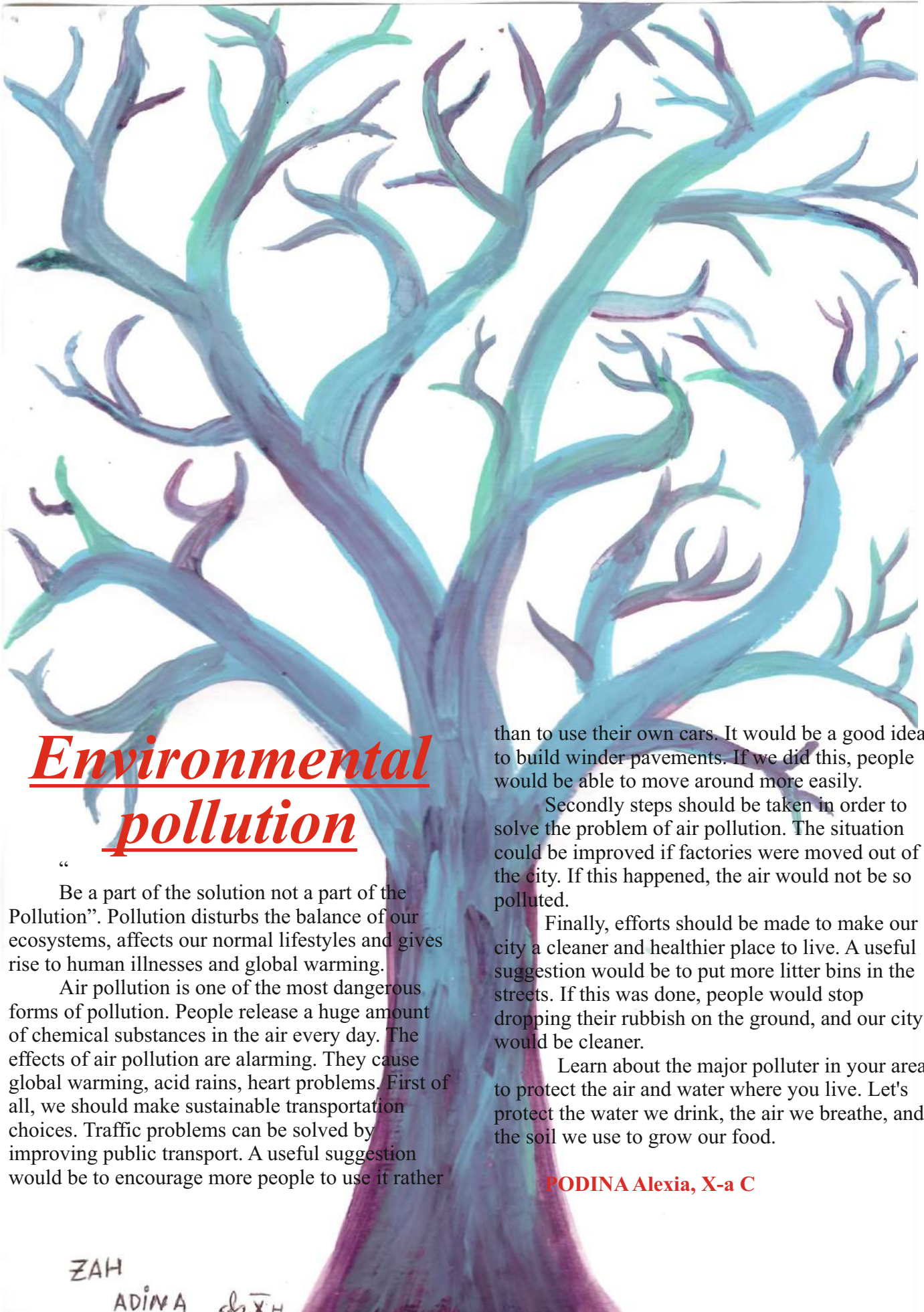
Life is the most difficult game any of us will ever play, this is a well-known fact. The movie „The Pursuit of Happyness” showcases the struggles that any of us could face one day. Chris, the main character, stays strong the entire time, but is that the best thing to do?

On the one hand, yes. The world is horribly narcissistic. Everyone wants everything for themselves and that's great. That's how things should work. You need to be strong in order to push through the crowd of people and reach the top. You have to be strong for yourself and the people around you. Chris never let his son see what was going on and how tragic their situation really was. He always made it a game, like the time he convinced his son that they traveled in time and they hid from dinosaurs in a cave that turned out to be a public restroom.

On the other hand, being strong is never easy. Most people lose themselves in their strenght and forget who they really are. Others, in their attempt to be strong, have mental break downs that tear them apart. A good example of this can be spotted in the movie where, after getting kicked out of a motel, Chris strats yelling at his son for making a scene in front of their old room.

In conclusion, we have to stay strong, for our sake, but we should never lose ourselves in the proccess.

Environmental pollution

“

Be a part of the solution not a part of the Pollution”. Pollution disturbs the balance of our ecosystems, affects our normal lifestyles and gives rise to human illnesses and global warming.

Air pollution is one of the most dangerous forms of pollution. People release a huge amount of chemical substances in the air every day. The effects of air pollution are alarming. They cause global warming, acid rains, heart problems. First of all, we should make sustainable transportation choices. Traffic problems can be solved by improving public transport. A useful suggestion would be to encourage more people to use it rather

than to use their own cars. It would be a good idea to build wider pavements. If we did this, people would be able to move around more easily.

Secondly steps should be taken in order to solve the problem of air pollution. The situation could be improved if factories were moved out of the city. If this happened, the air would not be so polluted.

Finally, efforts should be made to make our city a cleaner and healthier place to live. A useful suggestion would be to put more litter bins in the streets. If this was done, people would stop dropping their rubbish on the ground, and our city would be cleaner.

Learn about the major polluter in your area, to protect the air and water where you live. Let's protect the water we drink, the air we breathe, and the soil we use to grow our food.

PODINA Alexia, X-a C

ZAH

ADINA

2019

FLASH BOYS by Michael Lewis

The story that I will tell you is a real one. The story that I will tell you is about money, power, lies, prison, treason, hate and, more than anything, about greed. The story that I will tell you is Michael Lewis's groundbreaking, best-selling book *Flash Boys – A Wall Street riot*. It depicts the financial world after the 2008 crash, a turning point in the financial world. One insider described the change by saying that 20 years ago the typical Wall Street guy was an American driving his Cadillac to his villa in New Hampshire for the weekend. Now, you have a Russian who flies his private jet to an sunny island for the same weekend.

The way most people imagine how trading is done is outdated at best. All those angry traders, slamming phones and yelling at clients are dead. They were replaced by algorithms, improved every single minute. They can perform actions such as buying and selling stock options at speeds no human can work with, as fast as nanoseconds. In this way, they can obtain the best prices and make unimaginable profits, as high as billions every year. For that to happen, speed is everything, every single nanosecond counts. Using this principle, HFT (high frequency trading) companies "intercept" an order, buy it and sell it to the original buyer for a higher price, without the even noticing this. In order to fulfill the need for speed, a company built a 300

million dollars optic-fibers cable that connects The Chicago Mercantile Exchange to a New Jersey-based company, reducing the time the information took to travel from 17 to 13 milliseconds. One of my favorite moments is when they talked to a representant of a bank in order to rent them access to the cable and he said "OK, let me talk to the board and see what they think". He called back minutes later "You asked for \$10 millions! Can you double the price?" They were quick to see the benefits they could obtain and were willing to pay more, just so their competitors would win less.

The financial world has no room for runner-ups. It does not matter if you did your best or you tried, because the winner takes all. You are either the best, either nothing.

I chose this book because it offers an inside story of a world that seems untouchable, yet proves to be so accessible if you start to learn about it. Economics is and will always remain crucial to our everyday lives and, therefore, is beneficial for everyone to understand at least its most basic elements. I do hope that you will read this book, because it has a lot to offer.

Diana Câmpan, XI C

You

One day, it will all
be over and then,
where will you be?

Oh, how time passes by,
every second faster than the last,
every breath shorter than the last,
every hope further than the last...

We are alive, but not for long,
we can still run, hope and dream,
but nothing lasts forever,
not the good, the beautiful, the holly,
maybe only the evil...

I am not a pessimist,
I just see the world

for what it really is.
I just see you
for who you really are.

So raise your voice and our spirits,
rais'em higher than heaven
and show us all
what is hiding behind shyness!

Today is the age power,
so be strong.
Today is the age of better,
so be yourself.
Will you be hiding
or will you be the change?
It's up to you,
your choice is the future!

Pagina coordonată de prof. Nedelea Cristina

For those who read these words...

Hi! I'm a student in the 12th grade at a high school in Romania. I'm 18 years old and my passions are writing and drawing. I like to think that one day I will be a good kindergarten teacher, different from other teachers and I will positively influence kids' lives.

My English teacher sometimes does special things. She likes helping everyone. This is a wonderful thing. With her help, this year, my class and other schoolmates organized a charity event. We arrived at the old people's center in the Baia Sprie. It was a unique

us wonder about life center we talked with old ages who had been there for 2 contrast between their words contentment, acceptance and feelings reflected in their eyes observe. You could see in restart their life just to live over again. You see in their home with a husband or wife

Leaving aside their center really needs a change. century. The world is so as if they were in the 20th

building looks dilapidated and its walls are scorched. It is a world we don't want to be in or see. I think that, if all of us did a little we would be able to make a better place for them.

For me it was a unique experience. The old people are cute and deserve more. Next time I hope you will be the one to make a visit!

neighboring town, experience that made questions. In that people of different or even 8 years. The which expressed peace and the real was amazing to their eyes a wish to their adolescence all eyes a wish to be at and their families.

soul wishes, that We live in the 21st modern, but they live century. The gray

Alexandra Niță, XII H,

Essay

At the English class the teacher suggested volunteering in an action at the elderly home in Baia Sprie. We all accepted with joy because we ourselves have grandparents and they are happy when we visit them.

We baked cakes and sold them. With the money we bought a few things for the elderly.

Cheerfully, we went to the retirement home filled with many gifts for the elderly. The moment we entered, I felt sad. Those old people were sad, too but when they saw us, suddenly they became happier.

We started singing, reciting poems, and talking to them. They happily shared with us life experiences and great memories. It was nice listening to their stories.

When we left, we felt a feeling of sadness because we didn't want to go. Those old people had grown very dear to us and we promised to visit them again as soon as possible.

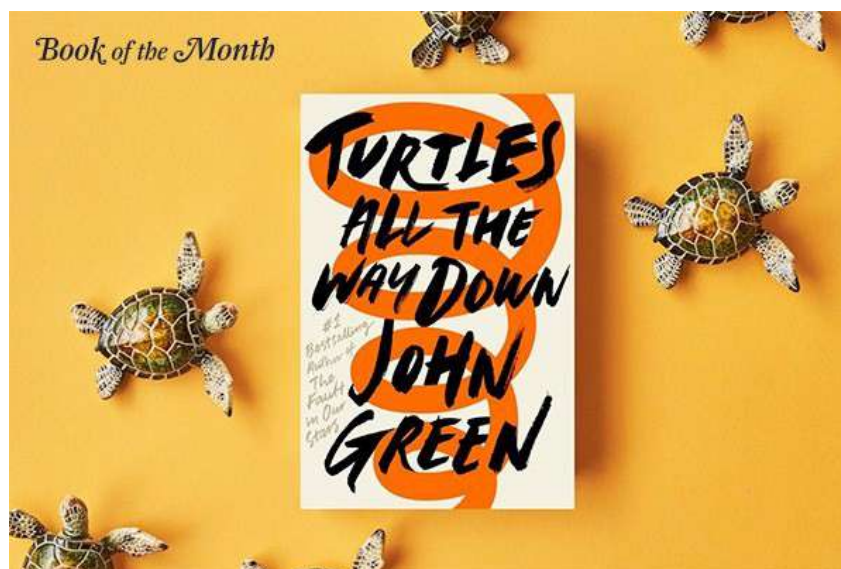
Ciurdărean Laura-Dana, XII H

Book Recommendation

Turtles All The Way Down

-John Green-

If I were to choose one book only to recommend students my age, that would undoubtedly be *'Turtles All The Way Down'* by John Green, a novel that follows the story of a 16 year-old girl named Aza Holmes who struggles with OCD (Obsessive Compulsive Disorder) and an anxiety disorder. The surface plot of the book follows Aza as she reconnects with one of her old childhood friends, Davis Pickett who is the son of a billionaire, named Russell Pickett, who has recently disappeared and the police is giving a 100,000\$ reward for anyone who has any information about him; and Aza and her best friend Daisy are after that reward. The actual story is about Aza as she is struggling and learning how to live with her mental illness.

Why do I think that this book is a must read for teenagers?

One of the biggest problems in today's society is anxiety, depression and hatred. Anxiety and OCD, also known as Obsessive Compulsive Disorder, are things that most teenagers suffer from, but even though most of us suffer from it, describing what you feel and how you feel it to someone who has no idea about what these disorders are, can be very difficult, but John Green in *'Turtles All The Way Down'* did it, he described what happens when you struggle with a mental disorder and what goes on inside our head while also adding a love story to the plot.

The friendship between Aza and Daisy represents Aza's connection with society as she is the one who tries to help Aza to communicate and to go on adventures, and that's how the two of them meet Davis and his brother, Noah. Even though Aza and Daisy have their arguments, they always support each other and would do anything for one another 'Jesus Christ, Holmesy, you can sure hold a grudge against yourself. You are my favorite person. I want to be buried next to you. We'll have a share tombstone. It'll read, 'Holmesy and Daisy: They did everything together, except the nasty.' Daisy and Aza's friendship evolves as the story unravels, they begin as two teenagers who have no idea about life and end up as two young women who know what they want from their lives. As the story continues the two best friends get into a car accident and when their friendship is tested, even though most of us wouldn't know what to do or what to say after something like this in order to make the friendships that we have survive, they did, and that shows us that a real friendships overcomes even the worst events and that gives us strength to fight for our loved ones. Their friendship is written in a realistic way that shows us how our best friend might not be perfect or exactly how we want them to be but they support and love us and that they will be there for us when we need it the most.

he relationship between Aza and Davis starts as a platonic one, although they do not end up together, these two are the representation of a real-life relationship in which the two do not need to end up together in order to be happy. Even though Aza is struggling with her mental health, Davis is very supportive of her and tries to understand Aza's problems and to help her. He is always there for his friend and always cheers her up 'You remember your first love because they show you, prove to you, that you can love and be loved, that nothing in this world is deserved except for love, that is both how you become a person and why.'

Aza's struggles with OCD and anxiety all throughout this book are showing the fact that in this generation these kind of mental problems have become more and more frequent and that instantly, when we think or do something different from what the others do, we feel the need to say that we are wrong or that no one understands us when in reality, thinking differently and 'outside the box' is what makes us the person that we are, is what makes us unique and that's what everyone should feel, everyone should be accepted and understood, even if they think or walk or dress in a different way because that's what makes us special.

The title of the book represents the search for our own person, how we keep searching for ourselves behind our thoughts when those thoughts are what make us the person that we are. 'You're trying to find the turtle at the bottom of the pile, but that's not how it works. Because there are turtles all the way down'

The word 'spirals' in the book represent how, when we start to think and we just keep on going when we want to escape the 'spiral' of thoughts we can't because we're already in too deep 'Spirals grown infinitely small the farther you follow them inward, but they also grow infinitely large you follow them out.'

When reading this book it can feel like you are inside of a panic attack, as this book is very hard to read especially for someone who struggles with mental disorders because it describes in depth the thoughts that a person who struggles with OCD and anxiety can feel, at the same time this book allows us to understand what mental disorders are, what people who suffer from them feel and how they feel it, how life does not always go as we planned or how we had hoped for but that in the end life goes on and that we will go with it. One of the most important things that 'Turtles All The Way Down' teaches us is the fact that just because we are different or that we think differently it does not mean that we should change, it means that we are unique and that we should accept ourselves just the way we are, with flaws and imperfections, because, in the end, that's what makes us perfect.

Manu Sorina, clasa a X-a C

If it were my last hour?

As my eyes circle with a cold gaze
I might look really hateful anytime I throw a phrase
As my fists are clenching and the taste in my mouth is sour
I'd have things to thank for if it were my last hour.

For the friends that I cry and cheer with
I'm raising my glass
For the ones that hurt me... I am only strong
So I ask: What's up?!
Believe me! Sometimes it feels like a punch in the face.
But for my friend and my family
I'm bowing with grace.

Socolan Adrian, XII G

What else?

The third Thursday of November
A miracle is happening
The entire world starts
Appreciating everything

Is it true? A miracle?
Or is it just an illusion?
I really don't know, man
But let's jump to conclusions

I am really thankful
For everything I have
I've got love, I've got friends...
What else should I want?
What else should I want?

Smical Ionuț, XII G

Of

It's the holiday of thanking
Of giving and loving
Appreciating the pilgrims
And the hardworking

Autumn is the time
Of feast and dine
On cranberry goods,
On turkey, on pie
At the table with the humble
The grateful who drop by.

Giurgiu Răzvan, XII G

Friendship

Friendship
Autumn is my favourite time
With the turkey in my mind
Grateful that I have you in my life
You are the cranberry sauce in my pie

Bless you, dear friend of mine!
You helped me in my darkest time.
We'll gather around the family feast
And talk about them, the Pilgrims.

Toderas Sandra, XII G

Adrian Tchaikovsky:

Children of Time-a book review

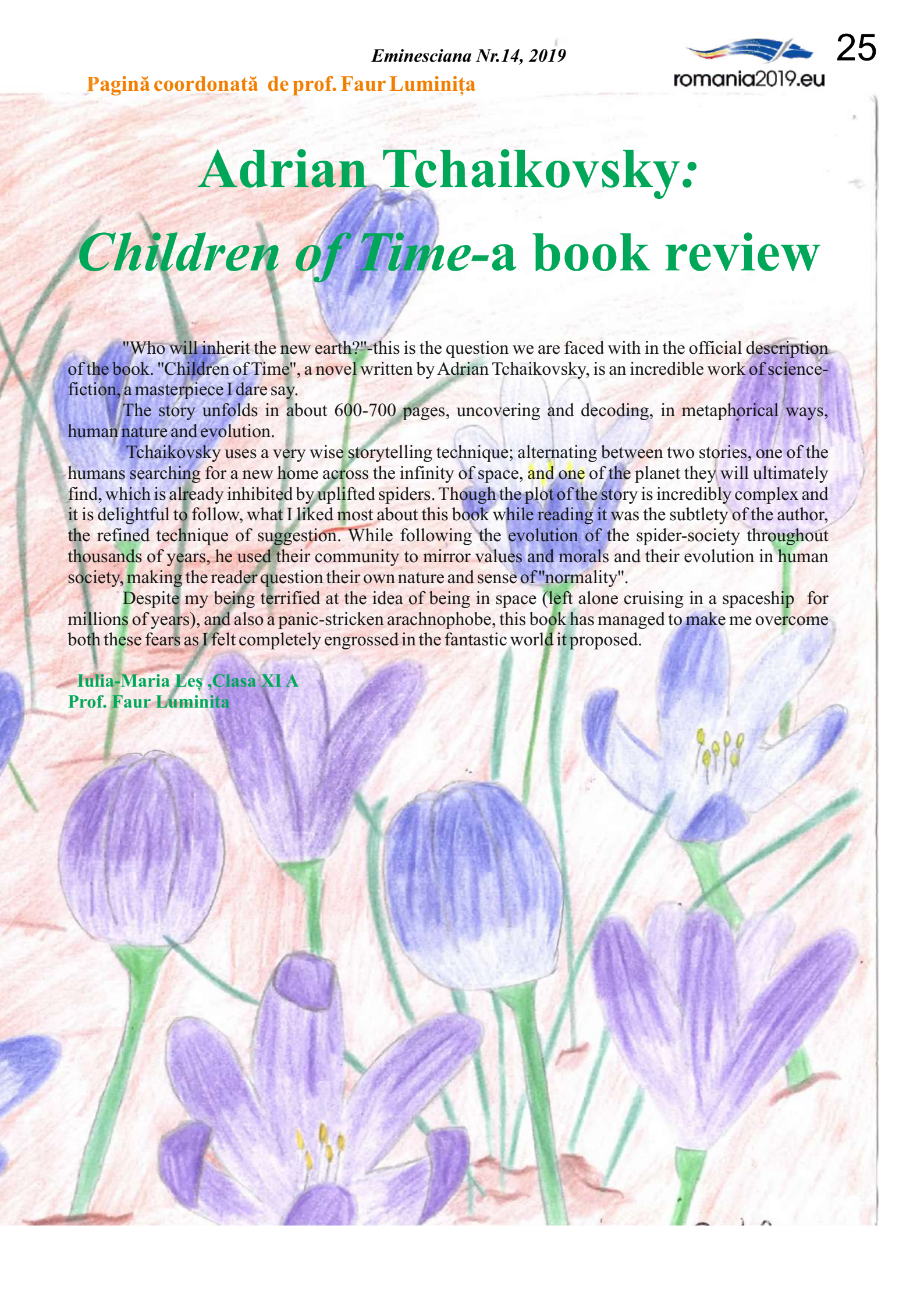
"Who will inherit the new earth?"-this is the question we are faced with in the official description of the book. "Children of Time", a novel written by Adrian Tchaikovsky, is an incredible work of science-fiction, a masterpiece I dare say.

The story unfolds in about 600-700 pages, uncovering and decoding, in metaphorical ways, human nature and evolution.

Tchaikovsky uses a very wise storytelling technique; alternating between two stories, one of the humans searching for a new home across the infinity of space, and one of the planet they will ultimately find, which is already inhabited by uplifted spiders. Though the plot of the story is incredibly complex and it is delightful to follow, what I liked most about this book while reading it was the subtlety of the author, the refined technique of suggestion. While following the evolution of the spider-society throughout thousands of years, he used their community to mirror values and morals and their evolution in human society, making the reader question their own nature and sense of "normality".

Despite my being terrified at the idea of being in space (left alone cruising in a spaceship for millions of years), and also a panic-stricken arachnophobe, this book has managed to make me overcome both these fears as I felt completely engrossed in the fantastic world it proposed.

Iulia-Maria Leș ,Clasa XI A
Prof. Faur Luminita

ÎNVĂȚĂTURĂ, SOCIALIZARE ȘI RELAXARE

Participarea la o olimpiadă școlară nu este numai o minunată oportunitate de a evolua din punct de vedere academic și de a avea parte de succes, ci și o bună ocazie pentru a socializa, a-ți dezvolta personalitatea și a iniția unele prietenii care vor dura o viață întreagă. Acest lucru îl pot spune din proprie experiență.

Timp de patru ani am participat la Olimpiada de limba spaniolă, în fiecare an reușind să mă calific la etapa națională, iar în clasele a 11-a și a 12-a obținând chiar locul I datorită timpului sacrificat și efortului depus nu numai din partea mea, dar și din partea profesoarelor care m-au îndrumat. În tot acest timp am avut privilegiul de a vizita unele orașe superbe cum ar fi Piatra Neamț, Botoșani sau Târgoviște, să petrec timp cu niște oameni deosebiți de la care am avut multe de învățat, dar și să particip de două ori la proiectul intitulat „Tabăra Olimpicilor” care se desfășoară în fiecare an în cadrul centrului de agrement „New Paradise” din Eforie Sud. Acest proiect a fost înființat pentru a răsplăti munca elevilor din întreaga țară oferindu-le ocazia de a se relaxa, de a se bucura de soare, de plajă și a socializa cu oameni care au excelat în domenii extrem de variate cum ar

fi: fizică, limbi romanice, germanice, chimie, biologie sau chiar canto și unele sporturi.

Luând parte la activități precum cele organizate de actorii Lulu și Ioan, veniți special pentru a ne ajuta să ne dezvoltăm unele abilități personale dar și să comunicăm cu ceilalți participanți, la prezentare unui comisar cu privire la reguli de circulație, legi și alte lucruri care ne pot afecta în mod direct sau indirect sau la numeroasele seri dansante am reușit să-mi dezvolt abilitățile sociale și să-mi îmbunătățesc cultura generală.

În concluzie, sunt extrem de recunoscătoare pentru oportunitățile pe care le-am avut în cei patru ani de liceu și pot să spun fără nicio urmă de dubii că recomand oricărui elev să participe la orice olim-

piadă sau concurs școlar fiindcă ai numai de câștigat dintr-o astfel de experiență.

POP ANDREEA NICOLETA, anul I Facultatea de litere, prof Spaniolă-Coreană, Univ. Babes Bolyai

Un reto superado

Hemos elegido esta sección bilingüe porque nos pareció importante aprender la segunda lengua más hablada del mundo y porque nos pareció un reto bastante interesante ser la primera generación de la ciudad en estudiar español.

Al principio no sabíamos nada y hacíamos las clases en rumano, y poco a poco fuimos introduciendo el español gracias a las clases impartidas por las profesoras Adelina Groșan, Loredana Molnar y Mihaela Oniga.

A lo largo de los cuatro años, hemos hecho diferentes actividades, algunas de ellas con voluntarios nativos (como Rafa, Inma y Roser), ya que con su ayuda tuvimos contacto con la lengua de boca de los que llevan toda la vida hablándola, y otras como los juegos que hacíamos al principio para tomar un primer contacto con la lengua y perderle el miedo.

Durante las clases, hacíamos concursos como "Pasa palabra" y "Saber y ganar" y juegos como tabú, adivinanzas, rompecabezas, hundir la flota, reto del susurro, mafia y otros más. Cuando ya sabíamos hablarla más o menos empezamos con actividades como hacer subtítulos para cortometrajes, simular entrevista de trabajo y noticias de la tele. Durante la „Școala altfel” hemos salido a ver películas, hemos preparado comida típica como churros, roscón, mona de Pascua y hasta hemos decorado el aula de español. Algunos de nosotros hemos participado en varios concursos como el de UNESCO, Steinhardt, traducciones y olimpiadas nacionales, y como no podía ser de otra manera, hemos ganado en todo, incluso algunos de nosotros hemos conseguido el diploma D.E.L.E. (Diploma de Español como Lengua Extranjera). También nos hemos divertido mucho haciendo Karaoke, bailes tradicionales como flamenco y hasta obras de teatro (el descubrimiento de América y los Reyes Magos). Además hemos participado en diversos proyectos como el de "Semana Santa" donde hemos aprendido sobre las costumbres de esta fiesta, incluso nos hemos inventado palabras en rumano como „reînviere” (del español *resurrección*)

Los vencedores de la primera generación son: Ardelean Adriana, Baltă Ciprian, Bărbos Ancuța, Chiș Narcisa, Grad Andreea, Husti Simina, Liahovici Gabriel, Mateaș Raul, Maxim Manuela y Puț Ionuț.

LEONARDO da VINCI -500 anni dalla sua morte

Il 2019 è l'anno di Leonardo da Vinci. Si celebrano i cinquecento anni della morte del **Genio**, una delle **figure-icona della storia dell'umanità**. Pittore, scultore, inventore, ingegnere militare, scenografo, anatomista, pensatore, uomo di scienza, [Leonardo da Vinci](#) è nato il 15 aprile del 1452 ad Archiano di Vinci.

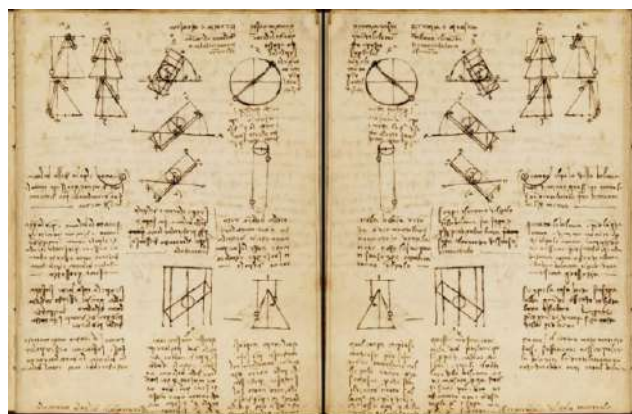
Nel 1469 si è trasferito con il padre a Firenze, dove è diventato allievo del Verrocchio. Leonardo è cresciuto artisticamente in un ambiente dove si insegnava a concepire la figura umana, scolpita o dipinta, non immobile ma inserita nello spazio. Non si è limitato ad operare nel campo artistico ma ha spaziato in quasi tutti i campi dello scibile umano. Ha passato gli ultimi periodi della sua vita in Francia, dove ha portato alcuni quadri dipinti in Italia, tra cui la Gioconda. E' morto ad Amboise il 2 maggio del 1519.

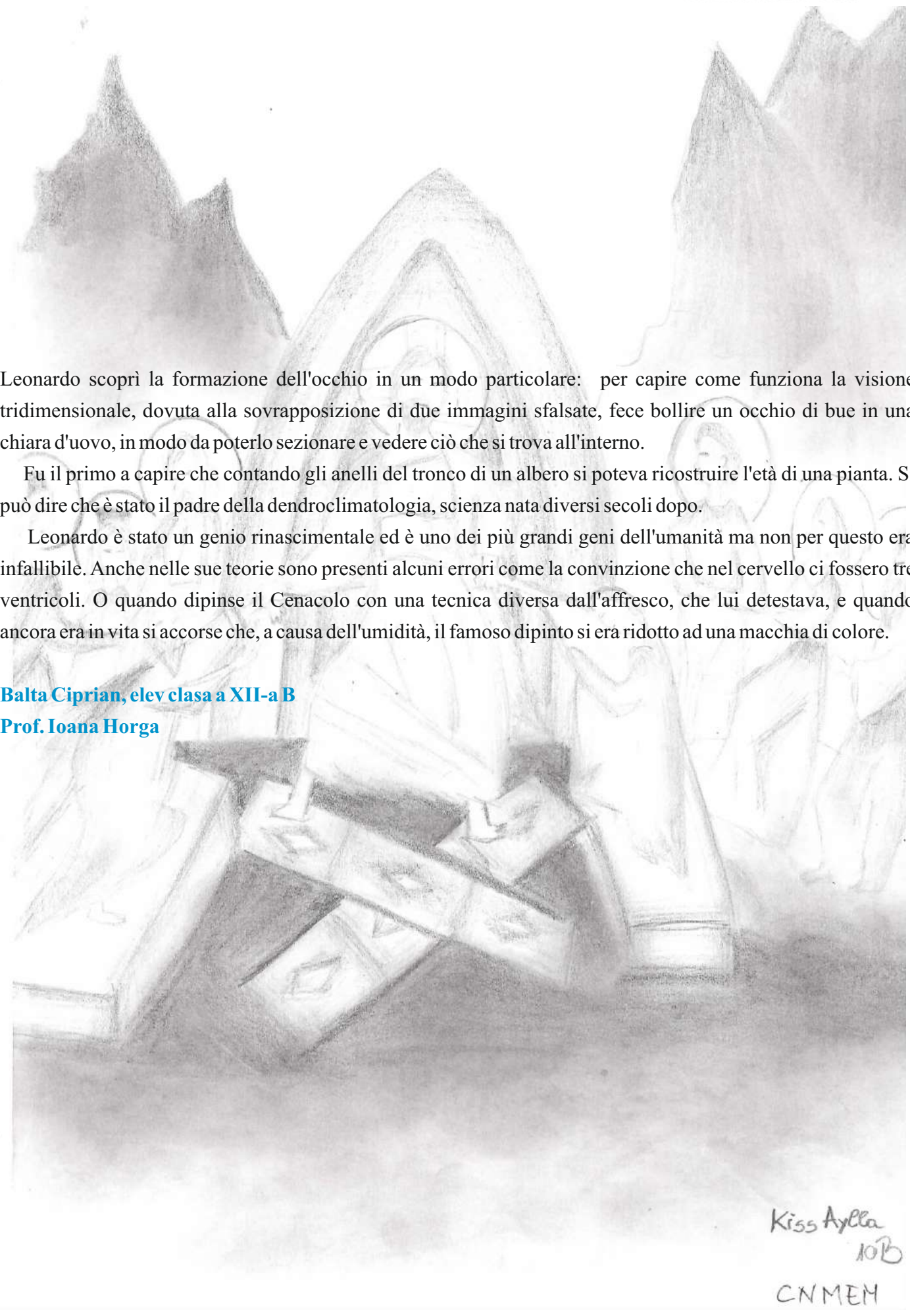
Curiosità su Leonardo da Vinci

Leonardo era mancino. Scriveva i suoi appunti al contrario (da destra verso sinistra), in modo da poter risultare comprensibili solo se riflessi in uno specchio. Era affascinato dal funzionamento del corpo umano, tanto da giungere a sezionare cadaveri per i suoi studi anatomici. Tale pratica, all'epoca considerata al limite della blasfemia, permise a Leonardo di disegnare il corpo umano con un realismo sconosciuto ai suoi contemporanei. Secondo alcune fonti, pare che Leonardo fosse vegetariano per amore degli animali. Alcuni sostengono che al mercato comprasse gli uccelli in gabbia al solo scopo di liberarli. Ha detto: “I nostri corpi sono sempre più le tombe degli animali”.

Le opere più famose di Leonardo sono la **Gioconda**, la **Vergine delle Rocce**, la **Dama con l'ermellino**, l'**Ultima cena** e il **Cavallo di Leonardo**, un'imponente scultura mai realizzata a causa della guerra che coinvolse il suo committente, Ludovico il Moro, duca di Milano. Il bronzo necessario per l'opera, fu infatti fuso per realizzare cannoni.

A proposito della **Gioconda**, sfatiamo un mito: i francesi non hanno mai rubato quell'opera, la porto con sé lo stesso Leonardo quando lasciò l'Italia per andare a Parigi. Fu invece un italiano a rubare il dipinto nel 1911. Si chiamava Vincenzo Peruggia e commise il crimine per “patriottismo artistico”, come spiegò in tribunale. Pensate che nelle indagini furono sospettati del furto e condotti in commissariato anche alcuni giovani artisti che vivevano a Parigi in quegli anni, tra cui il grande Picasso!

ORIGINALE**ALLO SPECCHIO**

Leonardo scoprì la formazione dell'occhio in un modo particolare: per capire come funziona la visione tridimensionale, dovuta alla sovrapposizione di due immagini sfalsate, fece bollire un occhio di bue in una chiara d'uovo, in modo da poterlo sezionare e vedere ciò che si trova all'interno.

Fu il primo a capire che contando gli anelli del tronco di un albero si poteva ricostruire l'età di una pianta. Si può dire che è stato il padre della dendroclimatologia, scienza nata diversi secoli dopo.

Leonardo è stato un genio rinascimentale ed è uno dei più grandi geni dell'umanità ma non per questo era infallibile. Anche nelle sue teorie sono presenti alcuni errori come la convinzione che nel cervello ci fossero tre ventricoli. O quando dipinse il Cenacolo con una tecnica diversa dall'affresco, che lui detestava, e quando ancora era in vita si accorse che, a causa dell'umidità, il famoso dipinto si era ridotto ad una macchia di colore.

Balta Ciprian, elev clasa a XII-a B

Prof. Ioana Horga

Kiss Ayella
10B

CNMEM

Hallo!

Mein Name ist Lisa Engstler und ich bin 18 Jahre alt. Nach meinem Abitur 2017 in Heidenheim habe ich mich dazu entschieden, einen Freiwilligendienst über den Pädagogischen Austauschdienst und die Zentralstelle für Auslandschulwesen zu machen. So war ich von März bis zum Beginn der Sommerferien in Baia Mare am Eminescu Gymnasium, dem Nationalkolleg Sincai und der Babes Schule tätig. Meine Aufgaben waren sehr unterschiedlich und spannend. Ich bekam einen sehr guten Einblick in das rumänische Schulsystem und konnte auch das Leben hier sehr gut kennenlernen.

Ich fand es sehr interessant, das Schulleben mal aus einer anderen Perspektive sehen zu können und es hat mir sehr viel Spaß gemacht, verschiedene Themen für den Unterricht vorzubereiten und durchzuführen. Natürlich sind mir auch einige Unterschiede zum deutschen Schulalltag aufgefallen, so ist mir sofort die Benutzung der Handys ins Auge gefallen. Dies ist bei mir an der Schule strikt verboten und so hat es mich anfangs sehr verwundert, wie die Handys verwendet werden. Toll fand ich die kleinen Kursgrößen in Deutsch, ich stelle es mir einfacher vor, eine Sprache in einer kleineren Gruppe zu lernen. Komisch fand ich es anfangs auch, dass die Noten von eins bis zehn gehen und die zehn die beste Note ist. In Deutschland gehen die Noten von eins bis sechs und die eins ist die beste Note.

Außerdem hatte ich die Chance rumänisch zu lernen und es hat mir sehr viel Spaß gemacht, erst recht nachdem ich gemerkt habe, dass ich immer mehr verstehen kann.

Während meiner Zeit in Baia Mare war ich in einer Freiwilligen-WG mit drei Jungs aus verschiedenen Ländern und so war auch außerhalb der Schul-/ Arbeitszeit immer viel los. Es hat mir sehr viel Spaß gemacht, andere internationale Freiwillige kennenzulernen. Wir haben sehr viel miteinander gemacht und sind zusammen an den Wochenenden aus Baia Mare raus um etwas von Rumänien zu sehen. So konnte ich einiges entdecken und bin begeistert von diesem Land. Gerade die Landschaft gefällt mir sehr, aber auch die verschiedenen Städte finde ich sehr interessant, da sie doch immer sehr unterschiedlich sind.

Nach dem Beginn der Sommerferien habe ich in einigen Sprachcamps mitgearbeitet, was mir auch sehr viel Spaß gemacht hat. Dies war wieder eine ganz andere Erfahrung, da die Kinder ja jetzt in ihrer Freizeit Deutsch lernen sollten. Toll fand ich vor allem die Kinderspielstadt Danubius, wo die Kinder in einer nachgebauten Stadt lebten und arbeiten. Ich bin begeistert von diesem Konzept und wie es geklappt hat.

Wenn man mich fragt, was das beste Erlebnis oder mein Highlight dieser Erfahrung war, tue ich mich sehr schwer, diese Frage zu beantworten. Ich habe so viel gesehen und Neues erlebt. Deswegen denke ich, dass es immer die kleinen Dinge und Erlebnisse sind, die diese Zeit so toll und aufregend gemacht haben. Dazu gehören auf jeden Fall auch die ganzen Leute die ich kennenlernen durfte, flüchtige Bekanntschaften, die mir mal auf dem Weg geholfen haben, wie auch tiefergehende Freundschaften mit Leuten, mit denen ich viel zu tun hatte. Ich hoffe sehr, dass ich manche Kontakte halten kann.

Ich habe dieses halbe Jahr, in dem ich meinen Freiwilligendienst gemacht habe, sehr genossen und würde es auf jeden Fall nochmal machen. Jetzt geht es für mich aber erst mal an die Universität.

Ich möchte mich bei allen bedanken, die aus diesem halben Jahr eine so tolle Zeit gemacht haben.

Eure Lisa

Miese Opfer eine Buchkritik

Ferdinand und sein bester Freund Leo sind die Mobbingopfer der Schule. Zur Zeit sind noch Sommerferien, aber bald geht das Grauen wieder weiter. Es sind nur noch wenige Tage bis zur Schule und Ferdinand und Leo hoffen, dass sie noch heile durch die Ferien kommen. Doch wenige Tage vor der Schule schlägt Sebastian Dunker in ihrem Versteck zu. Den Rest der Ferien treffen sie sich immer bei einem der beiden zu Hause. Doch die Schule geht wieder los, also müssen sie sich Dunker stellen. Die beiden bekommen nur noch Schellen, werden angerotzt und geschubst. Beide wollen sich bei Dunker rächen. Außerdem bekommt Ferdinand die Chance seiner Traumfrau näher zu kommen.

Das Gefühl, das nach der Lektüre dieses Buches seine Spuren hintergelassen hat, war ein Bewusstsein für aktuelle Themen, mit denen die Gesellschaft konfrontiert ist, aber wie im Buch beschrieben, besonders junge Menschen. Der Fall, der uns präsentiert wird, ist ein Phänomen, das immer häufiger in Schulen auftritt, wo der gesellschaftlich erworbene Zustand jeden der Schüler definiert, uns ein anderes Gesicht der Freundesgruppen und der entwickelten Freundschaftsbeziehungen zeigt aufgrund von Umständen.

Die wahre Freundschaft zwischen Fred und Leo ist in jedem Angriff von Dunker und in jedem Kapitel des Buches bewiesen. Sie treten füreinander ein, wann immer Dunker ihnen wehtun will und lassen sich nie im Stich. Obwohl sie als eins gesehen werden, weil sie in jedem Moment des Tages zusammen sind, sind sie ziemlich unterschiedlich voneinander. Zum Beispiel Leo ist der Typ, der für sich selbst eintritt, wenn es eine Ungerechtigkeit gibt und die Art von Typ, der zurückschlägt, wenn er provoziert wird. Während Fred sich selbst als den friedlicheren Typ bezeichnet. Die Art von Person, die die Probleme von sich auslösen lassen wird. Jedenfalls werden wir Freds wahren Charakter sehen, wenn Dunker ihn an die Grenzen treibt, indem er eines seiner Meerschweinchen tötet. Verletzt und wütend beschließen er und Leo, sich zu rächen und Dunker genau zu geben, was er ihnen gegeben hat, Demütigung und Scham.

Dieses Buch gilt als Bildungsroman, weil wir die Entwicklung der Charaktere aus den ersten Kapiteln leicht beobachten können. Ohne die Hilfe der Lehrer oder ihrer Eltern gelang es Leo und Fred, den Mut aufzubringen, sich Dunker, dem Mobber, zustellen. Ich persönlich fand dieses Buch sehr aktuell und unterhaltsam. Mit vielen lustigen und interessanten Seiten kam ich leider langsam zum Ende des Romans. Mir hat das Thema des Buches sehr gut gefallen, da es sich ja mit dem Thema "Mobbing" beschäftigt. Die Art, wie der Protagonist und sein Freund gemobbt wurden fand ich persönlich sehr heftig, obwohl es die Art bestimmt irgendwo auf der Welt gibt. Vieles fand ich trotzdem sehr übertrieben, wie z.B., dass dem Protagonisten die Hose + Boxershorts auf dem Pausenhof runtergezogen worden ist oder das sogar ein Meerschweinchen umgebracht worden ist.

Ich denke, dass dies ein perfektes Buch für jeden ist, der in seiner Schule mit Mobbing zu kämpfen hat, aber auch für die Mobber selbst. Zuerst würde ich dieses Buch den Leuten empfehlen, die das durchgehen, was Fred und Leo durchgegangen sind, weil es ihnen helfen würde zu erkennen, dass sie nicht alleine sind und dass sie müssen nicht alleine den Krieg führen. Ich bin mir sicher, dass weder Leo noch Fred Dunker allein gegenübergestanden hätten, wenn es nicht umeinander gegangen wäre.

Es wäre auch ein gutes Buch für diejenigen, die Freunde haben, die mit Mobbingattacken kämpfen. Es gibt immer Optionen und man kann den Kampf für jemanden immer einfacher machen, indem man auf ihrer Seite steht. Aber am wichtigsten ist, dass ich dieses Buch den Mobbern empfehlen würde, damit sie zweimal darüber nachdenken, bevor sie anfangen unschuldige Kinder zu schikanieren, die nicht die nötige physische Kraft haben, um zu kämpfen oder die Stimme laut genug, um Hilfe zu bitten. Mobbern sollten verstehen, wie tief ihre Handlungen die Menschen betreffen, die sich nicht schützen können.

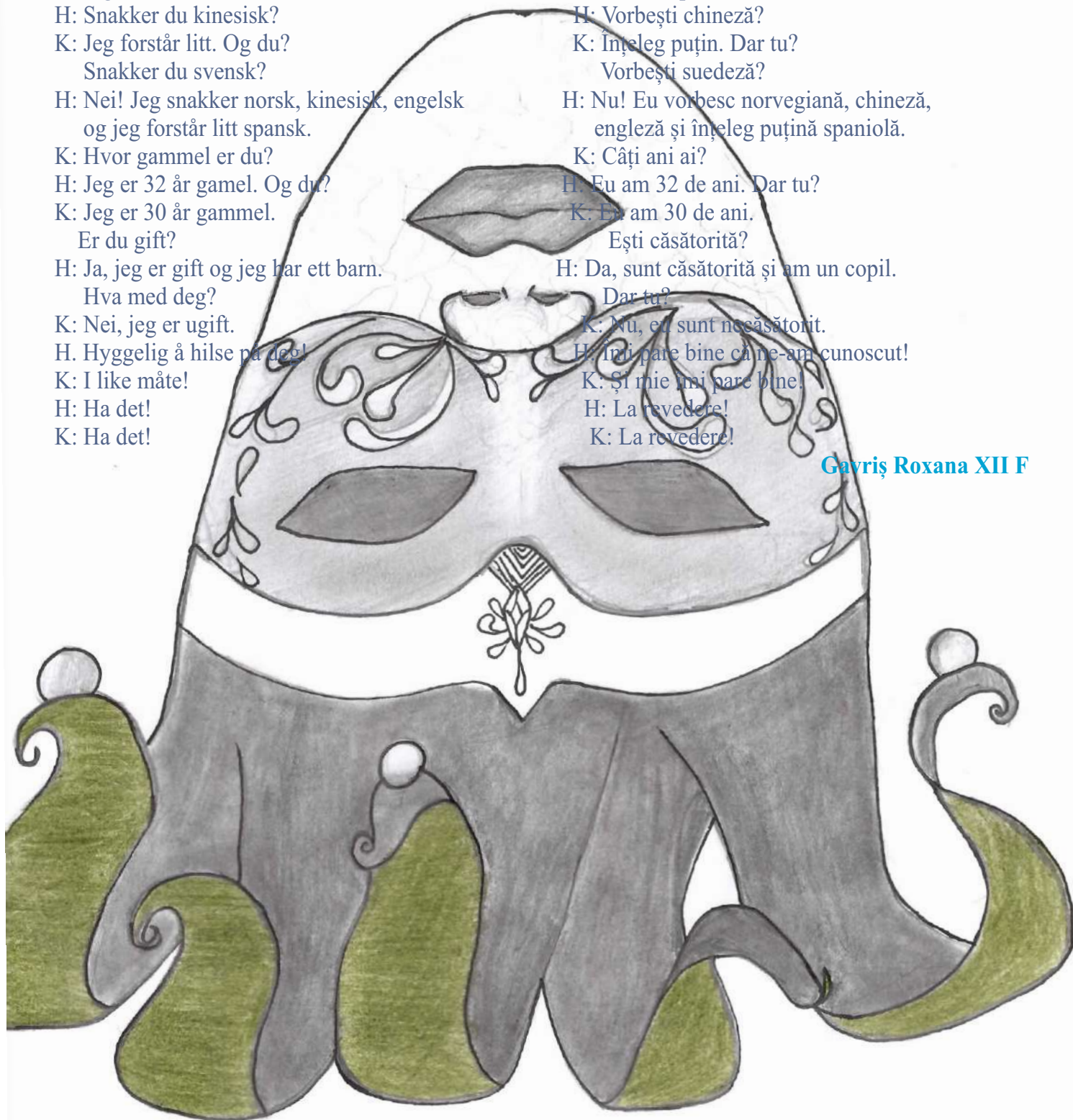
Diana Rednic, cls. a XII-a G

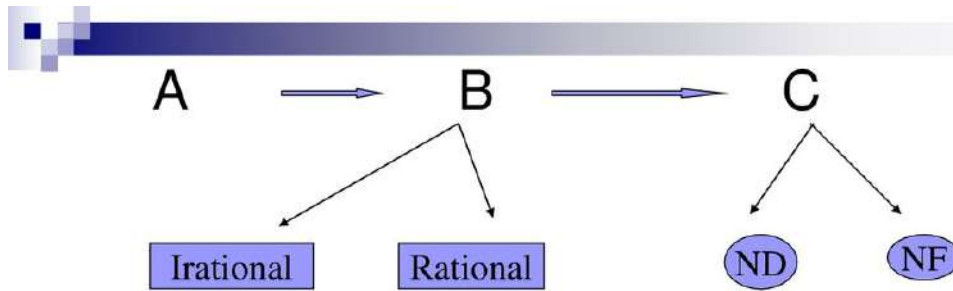
LA OSS LÆRE NORSK: Å hilse på noen
(Så învățăm norvegiană: A face cunoștință cu cineva)

H: Hei!
K: Hei, hei!
H: Jeg heter Hilde.
Hva heter du?
K: Jeg heter Kristian og jeg kommer fra Sverige.
Hvor kommer du fra?
H: Jeg kommer fra Kina og jeg er tannlege.
Hva gjør du?
K: Jeg er lærer.
H: Snakker du kinesisk?
K: Jeg forstår litt. Og du?
Snakker du svensk?
H: Nei! Jeg snakker norsk, kinesisk, engelsk og jeg forstår litt spansk.
K: Hvor gammel er du?
H: Jeg er 32 år gammel. Og du?
K: Jeg er 30 år gammel.
Er du gift?
H: Ja, jeg er gift og jeg har ett barn.
Hva med deg?
K: Nei, jeg er ugift.
H: Hyggelig å hilse på deg!
K: I like måte!
H: Ha det!
K: Ha det!

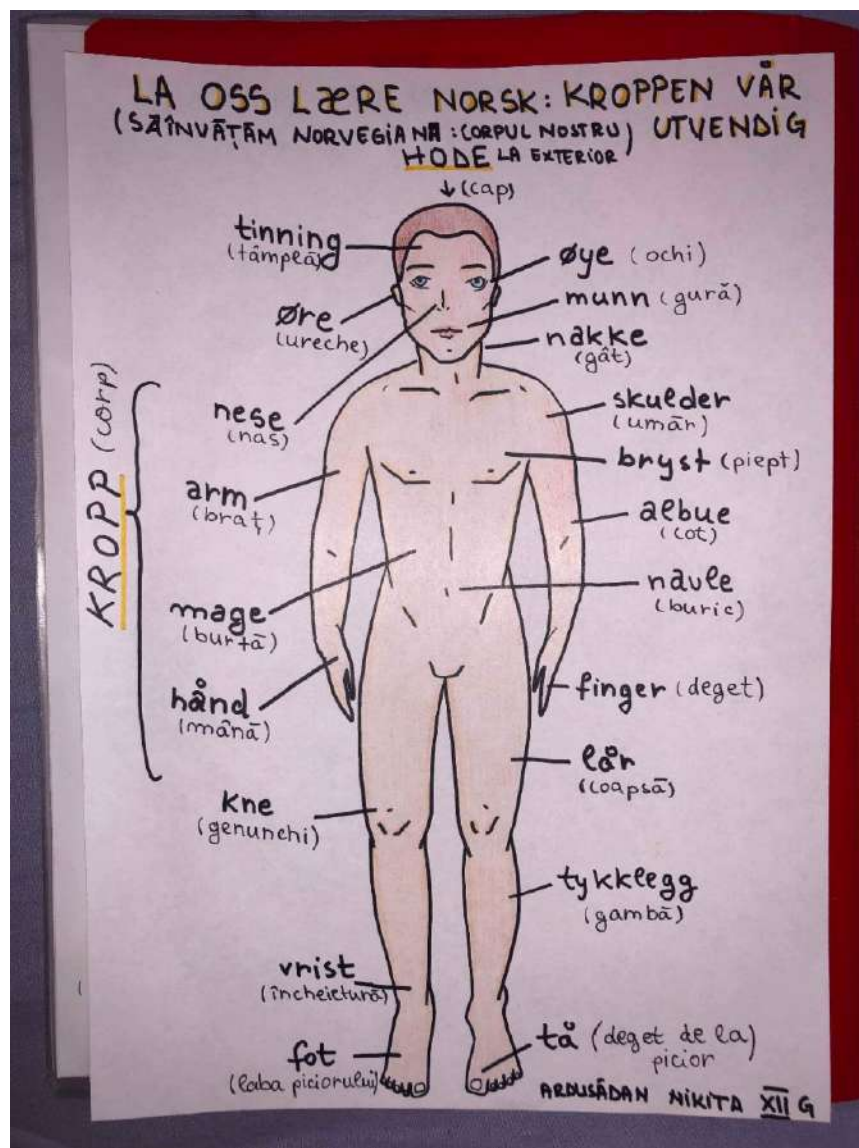
H: Salut!
K: Salut!
H: Numele meu este Hilde.
Tu cum te numești?
K: Numele meu este Kristian si sunt din Suedia.
Tu de unde ești?
H: Eu sunt din China și sunt stomatolog.
Tu ce ocupație ai?
K: Eu sunt profesor.
H: Vorbești chineză?
K: Înțeleg puțin. Dar tu?
Vorbești suedeză?
H: Nu! Eu vorbesc norvegiană, chineză, engleză și înțeleg puțină spaniolă.
K: Câți ani ai?
H: Eu am 32 de ani. Dar tu?
K: Eu am 30 de ani.
Ești căsătorită?
H: Da, sunt căsătorită și am un copil.
Dar tu?
K: Nu, eu sunt necăsătorit.
H: Îmi pare bine că ne-am cunoscut!
K: Și mie îmi pare bine!
H: La revedere!
K: La revedere!

Gavriș Roxana XII F

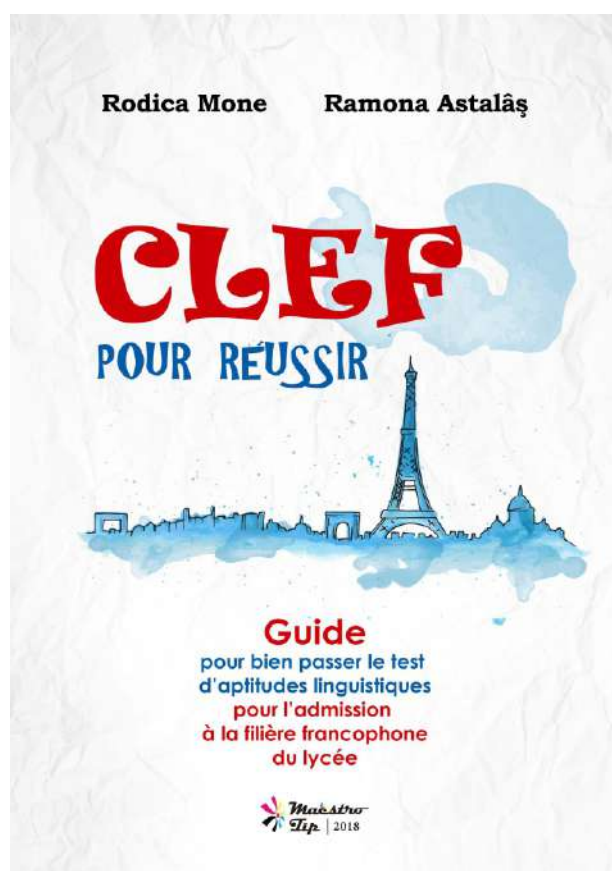

Trebuie absolutist	Preferinta	Depresie	Tristete
Catastrofare (exagerarea evenimentului)	Evaluare obiectiva	Anxietate	Ingrijorare
Toleranta scazuta la frustrare	Toleranta crescuta la frustrare	Furie	Suparare
Evaluare globala	Evaluarea comportamentului	Vina	Regret

CLEF POUR RÉUSSIR – UN EXCELLENT GUIDE POUR LES ÉLÈVES QUI VISENT LA FILIÈRE FRANCOPHONE DU LYCÉE

Sarah DELBOIS, chargée de mission pour le français, Pôle linguistique et éducatif, Ambassade de France à Bucarest,
et Ioan-Mircea FARCAȘ, doyen de la Faculté des Lettres, Centre Universitaire Nord Baia Mare de l'Université Technique de Cluj-Napoca

«Le français est langue internationale de communication [et] il nous offre, à la fois, clarté et richesse, précision et nuance» - Léopold Sédar Senghor (il était un poète, un écrivain, un homme d'État français, puis le premier Président de la République du Sénégal. Il fut aussi le premier Africain à siéger à l'Académie française. Il a également soutenu la création de la Francophonie et fut le vice-président du Haut-Conseil de la Francophonie).

Que vais-je faire au lycée ? Comment choisir ma filière ? Que ferai-je après le lycée ? Ces questions-là sont le lot de beaucoup de collégiens, pas seulement en Roumanie mais dans le monde entier. Ce petit ouvrage se propose de réveiller l'enthousiasme pour les filières francophones bilingues des élèves qui se dirigent vers elles, ce pour les 4 années de lycées qui arrivent si vite.

Mais alors, me direz-vous, pourquoi choisir une filière bilingue ? Tout d'abord, choisir une filière bilingue, c'est choisir de s'ouvrir vers l'international dès le plus jeune âge, et c'est aussi comprendre que maîtriser plusieurs langues signifie se doter d'outils de travail supplémentaires et nécessaires à l'entrée dans le monde professionnel. Mais alors, surenchérez-vous, pourquoi choisir une filière francophone ?

Les réponses à cette question sont aussi multiples que diversifiées. Le français est tout d'abord parlé sur les 5 continents par plus de 200 millions de personnes : lorsque

l'on voyage, il peut donc nous servir aux quatre coins du monde. C'est aussi l'autre langue des relations internationales : langue de travail et langue officielle à l'ONU, dans l'Union européenne, à l'UNESCO, à l'OTAN, au Comité International Olympique, à la Croix Rouge Internationale, etc. En Roumanie, ce sont des centaines d'entreprises françaises ou francophones qui recherchent du personnel, et ce phénomène va s'accroître au fil des années.

Mais avant tout, le français est une belle langue, agréable à apprendre, merveilleuse à écouter, riche, mélodieuse, et remplie d'amour. Alors, quelle plus belle raison d'apprendre une langue que pour l'amour de celle-ci ?

Ce livre contient des tests pour l'épreuve écrite et des sujets pour l'épreuve orale pour l'admission à la filière francophone du lycée. Il contient également des exercices d'entraînement conçus selon les exigences et les consignes des tests et des sujets afin que les élèves soient familiarisés avec toutes les exigences de la filière. **Il est écrit par vos professeurs pour vos professeurs, mais aussi et surtout pour vous, élèves. Et il est écrit par amour pour le français.**

Sarah Delbois

Le livre *Clef pour réussir. Guide pour bien passer le test d'aptitudes linguistiques pour l'admission à la filière francophone du lycée* s'avère être un instrument extrêmement utile dans la démarche des futurs élèves intéressés par la langue française. Vivant dans un monde dominé par l'explosion des informations, les deux auteurs ont bien pensé de venir proposer quelque chose au soutien des élèves amoureux de français.

Ayant une structure bien organisée, sur quatre niveaux, cet ouvrage propose, dans la première partie, des exercices d'entraînement, sur divers items de compréhension écrite, à choix simple et multiple, etc., suivis par des textes qu'on peut rencontrer dans une épreuve orale. Le livre offre la possibilité d'exercer les connaissances grammaticales et aussi la connaissance du vocabulaire.

Partant d'un niveau simple, accessible, les tests semblent être faciles, mais derrière cette simplicité le but envisagé par les deux auteurs atteint la cible. La variété des items élimine le danger d'ennui, les tests sont attractifs, soient qu'il s'agisse d'exercices de compréhension écrite, items à choix simple et multiple, avec une seule réponse correcte, items à double choix du type vrai/faux ou oui/non, ou à plusieurs réponses correctes, items d'association ou de pairage, items de réarrangement, items de correction et de classement. Il y a aussi des exercices à trous qui ferment le chapitre dédié à cette catégorie d'activités.

Le deuxième chapitre propose une série de 15 textes d'appui qu'on peut rencontrer dans une épreuve orale. Chaque texte est complété par quatre questions renvoyant à la compréhension du texte, mais aussi pouvant démontrer l'habileté de bien répondre.

Le troisième chapitre vient devant nous avec 5 tests proposés pour l'épreuve écrite, chacun avec deux sujets.

À partir de la page 101, ce livre nous offre les solutions, les élèves ayant ainsi la possibilité de vérifier leur activité.

Basé sur une riche bibliographie, inclu aussi une sitographie, cet ouvrage prouve son efficacité

aux élèves, mais aussi aux professeurs qui doivent être toujours attentifs devant leurs apprentis.

La valeur de ce recueil d'exercices a été augmentée par la contribution de mademoiselle Sarah Delbois, qui a été le consultant scientifique.

Vu ce qu'on a déjà dit, nous félicitons les deux auteurs, prof.

Rodica Mone et

prof. Ramona Astalâș, pour ce qu'elles ont réalisé et nous sommes convaincus que ce livre sera bien apprécié par les étudiants.

Le livre *Clef pour réussir. Guide pour bien passer le test d'aptitudes linguistiques pour l'admission à la filière francophone du lycée* peut être consulté à la Bibliothèque du Lycée National « Mihai Eminescu » de Baia Mare, à la Bibliothèque départementale « Petre Dulfu » de Baia Mare, mais aussi – grâce aux efforts de M. Ioan Mircea FARCAȘ – à la Bibliothèque de la faculté des Lettres de Bucarest. Ce livre est bien arrivé dans les bras des fans de la langue française des collèges de Baia Mare et de beaucoup d'autres établissements du département de Maramureș et de Roumanie. (les auteurs)

vivre
les
cultures

#HAIKUNOI2019

Mardi 20 mars 2019

La **fête de la francophonie**, célébrée au mois de mars, est chaque année l'occasion de renforcer les liens qui nous unissent autour de la langue française.

Depuis 2015, en Roumanie, l'Institut Français de Roumanie, le Groupe des Ambassades, Délégations et Institutions Francophones de Roumanie (GADIF) et l'Organisation Internationale de la Francophonie- le Bureau pour l'Europe Centrale et Orientale conjointement avec des établissements scolaires organise les Pique-Niques poétiques Haikunoi.

Les Piques-Niques poétiques mettent en valeur la créativité de tout un chacun (il s'agit d'imaginer des haïkus en français) et rassemblent des milliers d'élèves dans un moment festif d'affirmation de la francophonie. Ils permettent de sensibiliser les jeunes à l'apprentissage et à la pratique du français. Haikunoi, c'est un clin d'œil au multilinguisme et au mélange des traditions et des cultures - ce dont témoigne le jeu de mots entre la phrase « Hai cu noi », qui en roumain signifie « viens avec nous », et la forme poétique ancestrale japonaise, le haïku. Toutes les couleurs du monde francophone se nichent dans 17 syllabes.

L'événement a grandi d'année en année grâce à la passion et l'investissement des enseignants de français à travers le pays, qui grâce à cet événement ont offert à la francophonie et à la francophilie une visibilité conséquente sur tout le territoire roumain. **En 2018, il y avait 7000 participants répartis dans 68 villes et communes du pays.**

On partage avec vous quelques *haïkus* écrits par nos élèves enthousiastes et créatifs:
(#haikunoi2019)

Fleurs du printemps
air parfumé
paradis sur la terre

Lakatos Eliza- X-e D

J'écoute les oiseaux
je regarde tes grands yeux
l'éternité est là

Lakatos Eliza- X-e D

Dehors c'est la pluie
dans la guerre des âmes
je te cherche encore

Ardelean Maria- XII-e C

Fleurs rouges
larmes de pluie
sommeil de la nature

Cîmpan Diana- XI-e C

L'été est magnifique
les vagues de l'océan
jettent mes pensées

Gaje Daniel- XI-e C

Pluie de bonheur
vol des pétales en couleurs
printemps béni

Isai Alexandra- XI-e C

Des fleurs partout
âme pleine de chaleur
chaude pluie d'été

Vâlcu Nicoleta- XII-e D

Brise de printemps
les hirondelles sont ici
une tache de couleur

Vaida Daniela- XII-e D

J'attends le printemps
pour me réjouir à nouveau
sous le soleil d'or

Mara Sonia- XII-e D

Prof. Ramona ASTALĂȘ

Le Concours de traduction poétique „Irina Mavrodin” III-e Édition, 2018-2019

Une vingtaine d'élèves du Lycée National „Mihai Eminescu” Baia Mare coordonnés par les professeurs: Rodica Mone, Maria Ciumău, Ramona Astalâș, Aneta Făzâcaș et Mihaela Popan ont participé à ce concours destiné aux jeunes aspirants au titre de traducteur.

Les deux poèmes proposés par les organisateurs du concours sont écrits par Matiah Eckhard (1995-2014), l'auteur du livre de poèmes "Lointains chants sacrés d'où je suis né, Editions Euromédia, 2014.

Matiah Eckhard

Lointains chants sacrés d'où je suis né

Euromedia
2014

Préliminaires automnales

Ciel lacté
arbres penchés
feuilles descendent,
portent le sol en quête de mortalité.
Oiseaux se cachent,
se retrouvent
pour mieux s'apprécier.
Automne, temps de délicatesse,
le monde tête basse,
retrouve sa sagesse.
La rivière rêve de la mer,
la mer de l'Océan,
le temps languit le passé,
les prairies leurs fleurs fanées.
Amour poignant, larmes de bonheur, chacun
aime l'autre en sa demeure.

Chant d'hiver

Fraîche lumière
fais ondoyer les couleurs
sur les cimes des arbres
Un rayon perce les nuages clairs, ce rayon
fulmine, enivre
comme un éclair il surprend
Mon cœur est suspendu à ce rayon.
Il oxygène, il donne
de l'élan à ma vision.
Le rayon fulmine mais la lumière est douce,
si douce, un flux de vie émane de ce rayon,
il devient l'artère de mon esprit
il me recharge, m'amplifie, m'accomplit. Je
me sens plein,
plein de ces reflets qui me chatouillent
le visage à la manière d'une brise.
Ô Douce percée des nues, chant d'hiver, fais
ondoyer
ce que j'avais, par lassitude, pétrifié.

MENTION

Preliminarii tomnatice

Cer lăptos
Aplecând copacii
Frunzele căzute
Trezesc pământul în fața morții
Păsările se ascund
Doar ca să se regăsească
Și mai îndrăgostite.
Toamna, timp al delicatețurilor
Lumea se-ntoarce cu capul în jos
Și își recapătă prudența.
Râul ar vrea să fie o mare,
Marea, un ocean,
Timpul tânjește după trecut
Pe pajiște florile-s estompeate.
Dragoste-nvolburată, lacrimi de fericire
Fiecare-l iubește pe celălalt în sufletul lui.

Traducere: **Lorena FIȚIGĂU**, clasa a IX-a D
Profesor coordonator: Rodica MONE

MENTION D'HONNEUR

Început de toamnă

Cer lăptos
înclinați copacii
Frunze cad jos
pe pământ în căutarea morții
Păsări se ascund
Se regăsesc
Mai mult, spre a se prețui
Toamna timp delicat
Oamenii cu capul plecat
Iși regăsesc înțelepciunea
Râul visează marea
Marea oceanul
Timpul tânjește după trecut
Câmpiile după florile ofilite
Dragostea amară, lacrimi de fericire varsă
Fiecare iubește în a sa casă.

Traducere: **Samuel FILIP**, clasa a X-a E
Profesor coordonator: Maria CIUMĂU

MENTION D'HONNEUR

Cântec de iarnă

Lumini minunate
Fac valuri colorate
Pe vârful copacilor repezi
O rază se pierde printre norii limpezi
O rază amenințătoare
Ca un fulger atrăgătoare
Ea surprinde
Inima mea, atașată de această rază
Ea oxigenează, ea protejează
Impulsul viziunii mele reflectează
Raza este fulgerătoare, dar lumina este
îmblânzitoare
Atât de blândă, emană o rază plăpândă
Ea devine artera minții ce mă cucerește
Ea mă odihnește, mă întărește, mă împlinește
Eu mă simt plin,
Plin de aceste reflexii care mă rețin
Chipul căii unei adieri
O dulce descoperire de puteri
Cântecul iernii face valuri
Ceea ce am avut, prin obosire, prin înmărmurire.

Traducere: **Marina GHILE**, clasa a XI-a D
Profesor coordonator: Aneta FĂZĂCAȘ

MENTION D'HONNEUR

Cântec de iarnă

Lumina răcoroasă
culorile le-nvăluiează
sub creștetul arborilor
O rază norii clar străpunge,
dezlănțuie, amețește
precum un fulger
te izbește.
Inima-mi de ea e suspendată.
mă hrănește și dă avânt
viziunii mele.
Se dezlănțuie, dar lumina ei e blândă,
Atât de blândă, emană viață,
Devine arteră a sufletului meu
Mă reîncarcă, mă-ntărește, mă-nfăptuiește.
Mă simt plin,
Plin de reflexiile care-mi gâdilă
Chipul în maniera unei brize.
O, blândă alee de nori,
Cântec de iarnă, învăluiează
Ceea ce-am împietrit din osteneală!

Traducere: **Roxana POCOL**, clasa a XII-a C
Profesor coordonator: Ramona ASTALĂȘ

Proiect cu finanțare europeană: Creșterea performanței energetice a unităților de învățământ în municipiul Baia Mare – Colegiul Național ”Mihai Eminescu”, corp școală 1 și sala de sport.

În urma colaborării intense cu primăria Municipiului Baia Mare, Colegiul Național „Mihai Eminescu” a obținut finanțare pe Programul Operațional Regional 2014-2020, pentru creșterea performanței energetice a unității de învățământ - corp școală 1 și sală de sport, pe axa prioritară *sprijinirea tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon*, prioritatea de investiții *sprijinirea eficienței energetice, a gestionării inteligente a energiei și a utilizării energiei din resurse regenerabile în infrastructurile publice, inclusiv în clădirile publice și în sectorul locuințelor*.

Proiectul prevede realizarea următoarelor lucrări: schimbarea tâmplăriei interioare și exterioare, anveloparea termică a pereților și tavanelor, amplasarea a două rampe pentru persoane cu handicap, amenajarea a două toalete pentru persoane cu handicap, schimbarea centralelor termice, schimbarea instalației termice, montare de corpuri de iluminat cu led.

a

Administrator patrimoniu, Crăciun Adrian Marinela

Efectul real al mediului virtual

În ziua de azi tehnologia devine din ce în ce mai comună, atât de comună încât de la cele mai fragede vârste părinții optează pentru un clip pe youtube în defavoarea timpului de calitate petrecut cu micuții lor. Atât de comună încât "a petrece timp împreună cu cineva" reprezintă a sta unul lângă altul fiecare, însă, conectat la micuța sa fereastră spre "fericire". Conectarea la lumea virtuală reprezintă o deconectare de la cea reală, iar noi am devenit dependenți de această deconectare, astfel tehnologia a devenit încetul cu încetul un drog legal, promovat și încurajat. Chiar dacă tehnologia poate fi benefică (comunicarea la distanțe mari), ea a ajuns să limiteze contactele fizice; suntem atât de obișnuiți să fim protejați de obiectul metalic din mână noastră încât nu știm să reactionăm la faptele reale când acestea se petrec în fața ochilor noștri.

"Online" oricine poate să își pună o mască. Cu toții avem parte de vacanțe exotice, suntem înconjurați în permanență de prieteni și servim mese luxoase în localuri extravagante. NU? Nu. Dar pretindem să o facem, postăm doar poze în care aratăm bine, în care suntem fericiți, dorim ca oamenii de la celălalt capăt al firului să vadă viața pe care ne-o dorim în locul celei pe care o avem. Înlocuind imaginile false cu cele reale mediul virtual ar deveni plictisitor, banal, am avea nevoie de o deconectare la deconectare...sau mai bine spus o revenire la realitate.

Efectele lumii virtuale se întind departe de aparentele înșelătoare, deoarece dorința constantă de a fi o persoană care nu ești, dorința constantă de a părea mai bun, aduce cu sine dezamăgire. Cât de mult te poți minti singur? Cât de multe poze poți să îți faci în oglindă până te oprești și te întrebi: "Ce rost are?"? Cât de mult timp va trece până când minciunile pe care încerci să ți le spui singur se lovesc de realitate și începi să îți dorești o viață imposibil de avut; pe care nu o are nimeni în realitate?

Pe lângă toate acestea, rețelele de socializare joacă cel mai important rol. Ele ajung de multe ori să ne controleze viața fără ca noi nici măcar să realizăm. Ieșim în oras; facem o poză. Sora mea a absolvit facultatea; îi postăm filmulețul cu ea de când era bebeluș. Pozele de nunta; postate integral ca să vadă și cei care nu au fost invitați. Ne expunem viciile în fața întregii lumi și ne place. Așteptam cu nerăbdare să vedem câte like-uri am primit la o postare anume, iar verdictul fericirii noastre este dat de numărul de comentarii sau aprecieri.

Tehnologia a ajuns să ne definească fie că ne place sau nu. Toti cunoaștem sintagma "Nu ai facebook, nu ești.". Ne place să o spunem în glumă și să radem de ea, dar când cineva ne spune că nu are un cont pe o anumită rețea de socializare prima noastră reacție este scurtă și subită, un reflex deja format; "De ce?". Și chiar așa, de ce nu are vrea cineva să aibă un cont pe o rețea de socializare? Acolo te poți conecta cu prietenii și rudele tale, să vezi ce îi interesează, să îți instalezi aplicația pe telefon, să postezi din ce în ce mai des, să verifici mesajele din 30 în 30 de minute regulat, să nu iei pauză decât atunci când dormi, uneori să nu poți să dormi de grijă că cineva nu ți-a mai răspuns la un mesaj important...sa..sa devii la fel ca ceilalți; dependent de mica deconectare care aduce fericirea și fără de care se instalează sevrajul sau așa-numitul "ma plictisesc".

Într-o sală de clasă, dimineața, la ora 7:33, elevii încep să se adune, somnoroși și satui de școală înainte ca ea să înceapă. Alina și-a spart telefonul acum 4 zile și încă nu l-a dus la reparat. Ea rade și încearcă din rasputeri să inițieze o conversație în grupul ei de prieteni.

"Ce ai de ești așa binedispusă?"

"Nu știu.." chicoteste la vederea fetei ursuze a Mirelei.

"Iar te-ai culcat ca gainile la 9?"

"Da"

Nu ezită să răspundă, de când nu mai are telefon parca se odihnește mai bine și chiar dacă suna ciudat; ei chiar i se facuse somn. Acum știa care era cauza lipsei de somn chiar și la două dimineți; internetul.

Acestea sunt efectele reale ale mediului virtual.

Leș Iulia, XI A

prof. Pop Steliana Raluca, prof. Ardelean Mirela

Tresar speriată de soneria telefonului. După cum suna, trebuia să fie Mara. Îmi era atât de dor de acest ton de apel și de fotografia care apărea pe ecranul telefonului când mă suna ea. M-am entuziasmat vreme de o secundă în timp ce am răspuns, dar apoi am încrețit... nu era Mara, era mama ci, iar vestile erau cât se poate de triste... Am plâns mult în zilele acela, de tristețe, de dor, de frustrare, de neputință...

Libertatea noastră individuală este prețul pe care îl plătim atunci când intrăm în contact cu drogurile, dreptul nostru la viață fiind limitat în timp ce mergem cu ochii deschiși spre propriul sfârșit.

Drogurile schimbă totul...în rău

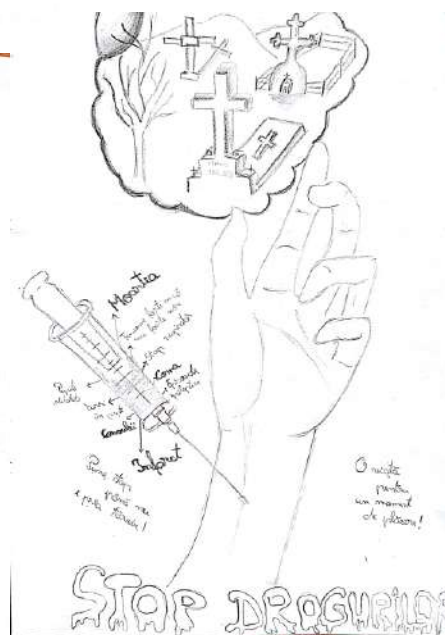
COLEGIUL NATIONAL MIHAI EMINESCU, BAIA MARE

Filmele ne oferă, de cele mai multe ori, povești în care traficanții de droguri sunt arestați și pedepsiți, binele învinge răul ca într-un basm cu zâne în care zmeii cei groaznici își primesc răsplata pentru nelegiuirile lor, iar finalul este unul fericit.

Însă în viața reală nicio poveste care să se țină în jurul drogurilor nu are final fericit, nu tuturor oamenilor le pasă despre traficul de droguri și nici despre influența acestora asupra tinerilor. Consumul de droguri este o boală fizică, dar și psihică, deoarece distruge încet și sigur cu trecerea timpului. Narcoticele și folosirea acestora sunt cel mai des întâlnite în rândul tinerilor care își petrec timpul cu persoane având asemenea preocupări, făcând parte din diverse grupuri cu preocupări dubioase, total diferite de pericolul vârstei adolescente. În ciuda avertismentelor, adolescenții nu conștientizează specificul care pândesc în asemenea situații, dependența pe care o creează drogurile, aceștia fiind tentați să încerce ceva nou care îi va "elibera" de stres, de așa-zisele probleme de la școală sau de acasă, de durerile suferite specific și de eventualele eșecuri de orice natură.

Am în minte o poveste care mi-a marcat adolescența, în viziunea unor lipsiți de "senzații tari". Pe Mara o știam dintotdeauna, de când eram foarte mici și învățam să umblăm în picioare. Eram în aceeași clasă și stăteam în aceeași bancă, învățam la fel de bine ca ei, când nu mă descurcam, ei ofereau ajutorul. Vorbeam la telefon ore întregi, despre băieți și haine și despre cât de mult ne bucuram că ne avem una pe alta, eram de nedespărțit și speram ca asta să nu se schimbe niciodată. Totul părea să devină povestea copilăriei noastre, apoi a adolescenței trăite în complicata unei persoane care te înțelege și cu care poți împărtăși secrete, experiențe, mici eșecuri, mari victorii adolescenței și părea că nimic nu poate dărma acest univers al nostru, până când, într-una din zile ea nu apare la liceu, iar eu încep să mă îngrijorez. I-am dat mesaje, am sunat-o de zeci de ori și, într-una din zile, mi-a răspuns, dar la celălalt capăt al "firului" nu părea să fie Mara pe care o cunoșteam de o viață. Convoarea noastră a fost neobișnuit

Tirania lui "TREBUIE" în viața mea

Cuvântul pe care îl folosim cel mai des este "TREBUIE": "TREBUIE să învăț"; "TREBUIE să luez"; "TREBUIE să am succes", și ne mințim că acest cuvânt "cheie" este un factor motivațional, când de fapt este un factor de stres, care ne provoacă mai mult rău.

Majoritatea convingerilor sunt generate de cultura și mediul din care facem parte. Astfel convingerile noastre nu corespund întotdeauna realității obiective și nu au valoare de adevăr absolut, ci sunt mai degrabă o interpretare proprie a ceea ce noi avem nevoie să fim/realizăm, și se învârt în jurul imperativului "TREBUIE". De mică mi-am auzit părinții folosind acest cuvânt în diferite contexte, iar modul în care îl utilizau arăta obligația și necesitatea lucrurilor. Astfel am preluat și eu acest cuvânt și mi-am impus propriile scopuri și

așteptări, iar atunci când nu reușesc ceva apare sentimentul de frustrare, autoculpabilizare că nu am atins acest "TREBUIE", iar aceste lucruri mă împiedică să descopăr adevărate scopuri și părțile bune a lucrurilor/acțiunilor.

Este însă foarte important să renunțăm la acest "TREBUIE" și să îl înlocuim cu "ar fi bine să"; "aș dori să" sau "aș prefera să" pentru atingerea adevăratelor scopuri și a ne da seama că lumea nu se sfârșește dacă uneori nu reușim ce "TREBUIE". Dacă realizăm această schimbare suntem cu un pas mai aproape de realitățile vieții.

În concluzie lista de valori după care ne ghidăm viața este necesar să fie formată doar din "aș dori să"; "ar fi bine să" și nu din "TREBUIE".

-Ciceu Mădălina, cls. XIA. prof. Pop Steliana Raluca

Tirania lui "trebuie" în viața mea

„Trebuie” este un cuvânt puternic care face trimitere la nevoi obligatorii . De cele mai multe ori folosim cuvântul „trebuie” în situații în care nu este nevoie , ca de exemplu : „Îmi trebuie un nou telefon (deși am deja unul funcțional) . Efectiv spunem că ne dorim lucruri de care chiar nu avem nevoie . Însă ființa umană care aspiră mereu spre ideal , își dorește mai mult mereu .

Într-o mai mică sau mai mare măsură , toți ne folosim de acest „trebuie” într-un mod abuziv ...Poate acest tic se naște și deoarece suntem înconjurați de oameni care par să aibă totul . Mereu întoarcem capul în stânga și în dreapta , minunându-ne de cum arată celălalt . Poate chiar noi la rândul nostru suntem admirați de alți , însă uităm să ne apreciem și să fim mulțumiți de ce avem , lăsăm societatea să ne influențeze și să decidă pentru noi .

Uneori așa de mult îți dorești să fi respectat și acceptat în societate încât intri în tot felul de cercuri , dezvoltând anturaje rele și pierzându-ți treptat personalitatea .

Eu cred că „trebuie” ar fi bine să fie folosit doar în situații de urgență , când ai realmente nevoie de acel lucru . De cele mai multe ori confundăm „trebuie” cu „vreau” și „am nevoie” .

Există și oameni care folosesc cuvântul „trebuie” în mod excesiv și au pe deasupra norocul să li se dea tot ce cer , însă privind în ansamblu , aceea persoană care aparent are totul , nu utilizează totul . De exemplu , degeaba are două telefoane dacă tot la un singur telefon vorbește , degeaba are vreo 3 case dacă tot într-un singur pat doarme . Acest „trebuie” te face să acaparezi mult cantitativ , însă calitativ prea puțin . Nu e bine să ne punem baza în lucruri materiale , mai ales că pe an ce trece moda se schimbă , apar noi și noi tehnologii și e foarte greu să fim în trend și la zi cu noile gadget-uri .

Mie mi se întâmplă de multe ori , să îmi doresc un lucru atât de tare încât să nu mă mai gândesc dacă în realitate chiar am nevoie de el , sau dacă m-ar ajuta la ceva . Privind totul cu mai multă rațiune , realizăm că lucrurile materiale nu pot să ne aducă fericirea adevărată . Lucrurile materiale ne satisfac doar sentimentul de posesie , însă sufletul are nevoie de lucruri morale pentru a supraviețui . În această luptă cotidiană , în care încercăm să ne afirmăm sau să ne facem remarcați prin tot felul de mijloace , e foarte important să nu ne pierdem cu firea și să nu devalorizăm oamenii în favoarea obiectelor .

De asemenea , nici persoanele cărora orice „trebuie” le este îndeplinit nu pot zice că se află pe o treaptă de superioritate față de ceilalți . La urma urmei valoarea se reflectă în calitatea unui produs nu în cantitatea acestuia .

În concluzie , eu cred că tot ce trebuie cu adevărat este să învățăm să fim persoane mai bune , să învățăm să răspândim iubire în jurul nostru , să zâmbim mai des , să gândim pozitiv și cel mai important lucru e că trebuie să învățăm să fim oameni , pentru că peste ani , toată tehnologia aceasta va distruge și ultimul strop de umanitate de pe planetă .

Șofronici Silvia, Clasa XIA, prof. Pop Steliana Raluca

Exprimă-te liber! Combate bullying-ul

Ajută-ți prietenul

Fenomenul bullying

Șofronici Silvia Iulia , XIA
Profesor-coordonator : Pop
Raluca Steliana

Bullying-ul este un fenomen care a luat amploare în Europa în ultimii ani . Această hărțuire a adus milioane de tineri în pragul sinuciderii . Însă care este cauza acestor hărțuiri ? De unde izvorăște toată ura asta și dorința de a-i face rău celui alt ? Unii specialiști spun că oamenii răniți sunt predispuși să rănească alți oameni , ceea ce transformă totul într-un ciclu ereditar fără final . Adică , toți la rândul nostru am fost răniți cel puțin o dată în viață de o persoană căruia nu i-am făcut nici un rău , însă nu trebuie să lăsăm acel eveniment să ne definească personalitatea , să condamnăm nedreptățile și să le facem și noi ghidându-ne după principiul „și alții mi-au greșit și eu am dreptul să-i rănesc pe alții” .

Alți cercetători spun că bullying-ul poate izvorî și dintr-o obsesie amoroasă . Tânărul este înamorezat de o domnișoară care este total dezinteresată de acesta și îl respinge . Conștient că fata nu îl va iubi niciodată, el recurge la metode neconvenționale de a se răzbuna pe aceasta , o urmărește în fiecare zi , îi lasă mesaje anonime prin care să o sperie astfel preluând controlul asupra victimei.

Mulți tineri sunt hărțuiți zi de zi , însă de cele mai multe ori nu împărtășesc asta cu nimeni fie pentru că știu că nu vor fi luați în serios fie pentru că hărțuitorul îi amenință . E greu să fi adolescent , să mergi la liceu și să te trezești într-o zi hărțuit de niște persoane care te văd doar ca pe o victimă și cred că au puterea de a se juca cu mintea ta . Ei bine ...tu le dai această putere , dacă le permiți să îți vadă slăbiciunile , se vor juca cu ele și te vor o face să te simți prins în gheara lor . Când ești hărțuit cel mai important lucru este să spui cuiva ceea ce ți se întâmplă , trebuie să vorbești cu cineva care să te ajute , nu trebuie să te izolezi de restul și să îți accepți soarta , nu uita că singur ești mai ușor de doborât .

În fosta mea școală am avut un caz de bullying, era vorba de o fată timidă, transferată de la o școală din străinătate. Nu cunoștea foarte bine limba română, iar colegii ei au început să râdă de felul ei de a vorbi, după care au i-au pus porecle jignitoare. Însă răutățile nu s-au oprit aici, au început farsele: de la lipitul gumei pe scaun, aruncatul cu lapte și cornuri în ea, până la sunatul acasă cu număr necunoscut. Aceea fată pleca în fiecare zi de la școală plângând, era batjocorită de toți colegii ei, ba chiar și alți copii din școală râdeau de ea și o etichetau în multe feluri urâte. Profeșorii nu au luat măsuri pentru a opri abuzurile care se revărsau asupra fetei, însă cel mai trist era

că avea și un singur bunic, bolnav, care nu era în stare să vină la școală și să se lupte cu obraznicii care nu îi dădeau pace nepoatei sale. Fata nu avea prieteni, având în vedere reputația care i-a fost făcută nimeni nu își dorea să se împrietenească cu ea, ca să nu își atragă și asupra lor batjocura celorlalți.

Sincer, îmi pare rău pentru acea fată și mă simt vinovată că nu am făcut nimic ca să o ajut, chiar dacă vedeam tot ce i se întâmplă și chiar dacă mai aveam prietene care o compătimeau nu am luat niciuna atitudine.

Ideea de bază e că singur nu ai nici o putere asupra hărțuitorilor. Când te simți atacat trebuie să ceri ajutor, ca să învingi demonii ăia, care te atacă exact din motivul solitudinii tale, singur în ochii lor ești doar o victimă. Însă nicio dată un lup nu va ataca o haită. Nu trebuie să le dai oamenilor puterea de a te manipula pentru că nu vor ezita să o facă. Există oameni cărora singurul lucru care le face cu adevărat plăcere este să îi vadă pe alții suferind. Este ca un drog pentru ei și dacă nu îi oprim vor face cât mai multe victime.

Dacă ești martor unor asemenea scene, nu rămâne doar un simplu spectator, pentru că acea victimă este abuzată și din cauza noastră, pentru că îi dăm hărțuitorului voie să o facă. Oricare dintre noi poate ajunge o victimă, nu aștepta ca cineva să strige după ajutor, dacă vezi că are nevoie, ajută-l!

În concluzie singurul mod prin care putem opri bullying-ul este solidaritatea. Trebuie să fim alături unii de alții și să nu lăsăm ca hărțuitul persoanelor să devină la modă sau amuzant. Trebuie să luptăm pentru drepturile noastre și să combatem toate formele de bullying.

Fenomene noi pe piața muncii

prof. Szebeni Laura

Piața muncii suferă de-a lungul timpului schimbări, unele percepute ca benefice, altele care suscită teama. Tinerii absolvenți vor da piept cu alte dificultăți decât cele cu care s-au confruntat părinții lor dar vor avea și oportunități de care ei nu au putut profita. Iată câteva dintre ele:

- Cererea de forță de muncă nu mai este în stricăta legătură cu cererea internă de bunuri și servicii ci și cu cea externă, având în vedere dezvoltarea relațiilor economice între state și fenomene precum globalizarea. Oferta de muncă din partea celor dornici să se angajeze are aceeași tendință, mulți absolvenți îndreptându-se spre zone ale globului unde este nevoie de abilitățile lor, în caz că piața muncii de la noi nu le oferă suficiente condiții.
- Crește cererea muncii calificate în detrimentul celei necalificate, datorită dezvoltării învățământului superior, fapt care atrage după sine și o salarizare mai bună.
- Stabilitatea locurilor de muncă însă este în scădere, locurile de muncă nu mai sunt “garantate pe viață” cum era posibil cu zeci de ani în urmă ci sunt limitate în timp ca urmare a diversilor factori: avansarea tehnologiei, reformele organizatorice din cadrul firmelor, instabilitatea mediului de afaceri șamd.
- Flexibilitatea muncii ca factor de producție, cu diversele sale forme: angajarea de tip part-time, posibilitatea muncii la domiciliu, angajarea cu orar aleatoriu, nu fix, individualizarea muncii salariaților.
- Constrângerea comercială este în evidentă creștere, adică producția este din ce în ce mai pilotată de client ceea ce înseamnă o intensificare a muncii.

În cadrul orelor de Economie elevii află despre aceste noutăți pe piața muncii, fenomene care-i privesc în mod direct și cu care se vor confrunța în scurt timp, deci trebuie să fie pregătiți, știindu-se că informația înseamnă putere.

Luca Farcas - clasa a XI a F

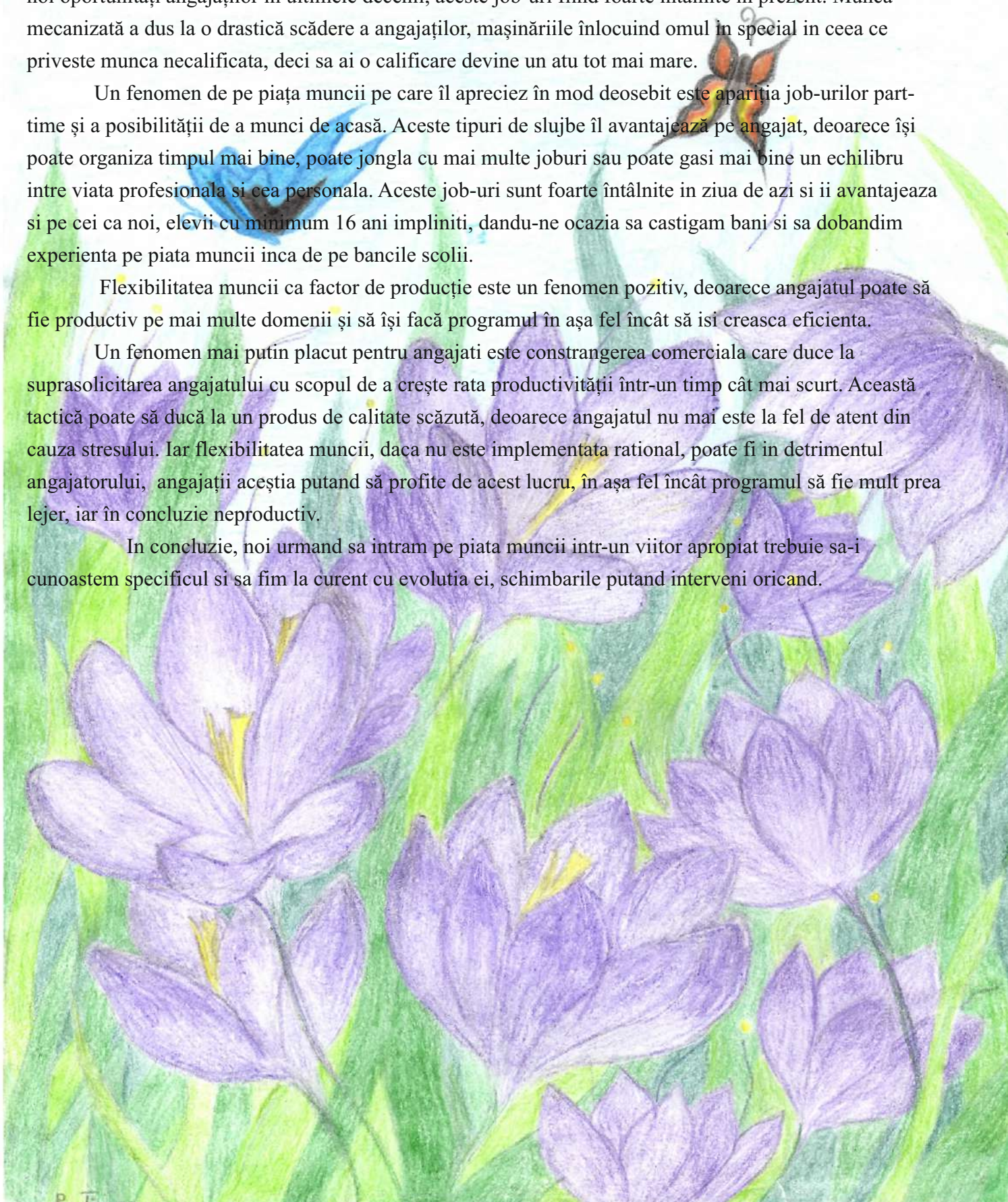
În ceea ce privește piața muncii, globalizarea joacă un rol foarte important, angajații din alte țări fiind o normalitate în multe firme și companii din ziua de azi. Part-time jobs și munca de acasă au deschis noi oportunități angajaților în ultimele decenii, aceste job-uri fiind foarte întâlnite în prezent. Munca mecanizată a dus la o drastică scădere a angajaților, mașinăriile înlocuind omul în special în ceea ce privește munca necalificată, deci să ai o calificare devine un atu tot mai mare.

Un fenomen de pe piața muncii pe care îl apreciez în mod deosebit este apariția job-urilor part-time și a posibilității de a munci de acasă. Aceste tipuri de slujbe îl avantajează pe angajat, deoarece își poate organiza timpul mai bine, poate jongla cu mai multe job-uri sau poate găsi mai bine un echilibru între viața profesională și cea personală. Aceste job-uri sunt foarte întâlnite în ziua de azi și îi avantajează și pe cei ca noi, elevii cu minimum 16 ani impliniți, dându-ne ocazia să câștigăm bani și să dobândim experiența pe piața muncii încă de pe băncile școlii.

Flexibilitatea muncii ca factor de producție este un fenomen pozitiv, deoarece angajatul poate să fie productiv pe mai multe domenii și să își facă programul în așa fel încât să își crească eficiența.

Un fenomen mai puțin plăcut pentru angajați este constrângerea comercială care duce la suprasolicitarea angajatului cu scopul de a crește rata productivității într-un timp cât mai scurt. Această tactică poate să ducă la un produs de calitate scăzută, deoarece angajatul nu mai este la fel de atent din cauza stresului. Iar flexibilitatea muncii, dacă nu este implementată rațional, poate fi în detrimentul angajatorului, angajații aceștia putând să profite de acest lucru, în așa fel încât programul să fie mult prea lejer, iar în concluzie neproductiv.

În concluzie, noi urmând să intrăm pe piața muncii într-un viitor apropiat trebuie să-i cunoaștem specificul și să fim la curent cu evoluția ei, schimbările putând interveni oricând.

În cadrul cercului de retorica, argumentare și comunicare “Dezbatem, argumentăm, comunicăm” coordonat de prof. Laura Szebeni, elevii își exersează abilitățile oratorice, spiritul de convingere, gândirea critică. Prin discuții libere pe cele mai diverse teme ei își dezvoltă abilitățile verbale, capacitatea de argumentare, de a elabora un discurs rațional și convingător. Una dintre temele dezbătute în cadrul cercului a fost TOLERANTA, un subiect de mare actualitate în zilele noastre, un concept care deși în aparență simplu suscită destule interpretări eronate și polemici. După lungi discuții în care toți membrii cercului de retorica au încercat să dezvăluie sensurile acestui concept și “să-l întoarcă pe toate partile” câțiva dintre ei și-au expus concluziile sub forma unor eseuri.

Toleranta

*Motto: “ Toleranta e singura flacără care poate lumina înăuntrul unui suflet mare “.
Victor Hugo*

Toleranta ar putea însemna faptul de a recunoaște și a accepta modul de a fi al altor persoane sau grupuri, adică faptul de a nu interzice, a nu împiedica și a nu interveni în a „corecta” sau respinge credințele, valorile, opiniile altora. E vorba de respectarea libertății celuilalt, a modului sau de a gândi, de a simți și a acționa, de a accepta convingerile sale.

În fiecare zi ne întâlnim cu situații în care trebuie să tolerăm sau să fim toleranți de alte persoane sau chiar de grupuri. Eu cred că toleranta este unul dintre motivele pentru care societatea umană evoluează în fiecare zi.

Toleranta se poate manifesta atât între indivizii cât și dinspre un stat spre indivizi. În ceea ce privește relațiile interumane există o zicală “ Tratează-i întodeauna pe alții așa cum ai vrea să fi tratat tu însuși. “

Egalitatea între oamenii în ceea ce privește drepturile ar trebui să fie ceva normal și obișnuit pentru oricare dintre noi, dar în realitate acest aspect este unul foarte greu de atins.

Chiar și într-o societate considerată evoluată putem observa că de multe ori oamenii sunt discriminați pe baza unor dizabilități fizice sau mentale, a orientării religioase, a orientării sexuale, a stării materiale, a etniei. Acestea sunt persoanele cărora ar trebui să le arătăm sprijin, nu ură, ajutându-i să se integreze în diverse grupuri, acordându-le drepturi egale, nu punându-le „bete în roate”.

E drept că nu e ușor să convietuim dacă respingem comunicarea autentică. Atunci când ni se reproșează ceva în mod obiectiv ar trebui să reacționăm adecvat și să nu apelăm la agresivitate iar dacă observația este subiectivă ar trebui să vorbim deschis despre asta. Dacă ne displace o persoană, ar trebui să ne gândim că nici noi nu suntem plăcuți de toată lumea și că nu ne -ar plăcea să fim lăsați pe dinafară.

Există și toleranta nocivă, un exemplu ar fi abuzurile în familie- care nu trebuie niciodată tolerate și oferite drept model pentru copii, de asemenea nu trebuie să confundăm toleranta cu nepăsarea sau indulgența, care nu e deloc o formă de acceptare a sentimentelor, dimpotrivă ea poate să conducă până la a permite celor din jur să încalce regulile morale.

Toleranta nu înseamnă să accepți un comportament deplasat, ci înseamnă că toată lumea merită să fie tratată cu respect și trebuie la rândul lor să îi trateze pe ceilalți cu respect.

Toleranta

Alexandra Țârlea, Clasa a IX a F

Toleranta... Ce este? De unde provine? Care e scopul ei și cu ce ne ajută să fim niște oameni buni?

De multe ori când ne gândim la toleranță ne gândim la acceptarea unor diferențe. La acceptarea diferențelor de opinie, de credință, de culoarea pielii și așa mai departe. Din punct de vedere etimologic, cuvântul provine din latinescul “ tolerare” ce înseamnă a suporta. Pe lângă asta, acest cuvânt are mai multe înțelesuri precum: adoptarea unui mod provizoriu sub forma unei concesiuni sau poate reprezenta o permisiune ca formă a unei dezinteresări.

Deși, în zilele acestea peste tot auzim că trebuie să fim toleranți nu înseamnă că trebuie să fim de acord cu orice. De exemplu atitudinile necorespunzătoare sau limbajul indecent. Cu alte cuvinte, totul e permis dar cu măsură! Prin toleranță și o atitudine mai puțin critică se pot îmbunătăți relațiile cu alte persoane dar și comunicarea. Astfel, se poate preveni discriminarea pe diferite motive și chiar războaiele. Astfel, prin înțelegere o lume mai bună în care să trăim.

În final, putem spune că dacă am fi cu toții toleranți multe dintre problemele noastre s-ar rezolva precum și cele din lume.

Oana Duma-Bonta, Clasa a IX a F, prof. Szebeni Laura

Curiozitățile naturii-plantele carnivore

Prof. Camelia Silvia Duță

Plantele carnivore sînt adevărate curiozități ale naturii, ele procurîndu-și suplimentar substanțe nutritive din corpul unor insecte. Despre plantele insectivore botaniștii au luat cunoștință la mijlocul secolului al XVII-lea, cînd din insula Madagascar a fost adusă în Europa *Nepenthes distillatoria*. Ea crește în zonele tropicale ale Asiei, Oceaniei, în Madagascar. Planta este înscrisă în Cartea Roșie. Frunzele răsucite se termină cu o mică urnă membranoasă la capătul căreia se află un capac, care se închide după ce victimele (insecte, reptile mici) nimeresc în pungă. Plantele carnivore sunt capabile să discearnă natura obiectelor cu care vin în contact, "deoselesc" insectele de pietre sau bucăți de metal, la care rămîn indiferente.

O plantă insectivoră din zona noastră este și *roua-cerului* (*Drosera rotundifolia*), ea fiind recunoscută după florile de culoare albă și îndeosebi după frunze, care au pe suprafața lor numeroși peri glandulari cu rol în digerarea proteinelor conținute de insecte. *Iarba grasă* (*Pinguicula*) este o altă plantă carnivoră, cu flori albastre-violacee și cu frunze care erau folosite de locuitorii Laponiei și de ciobani în loc de cheag pentru obținerea brânzei. În apele Deltei Dunării și ale lacului Snagov din România este răspîdită *Aldrovanda vesiculosa*, plantă cu înfățișarea unei tufe plutitoare și cu frunze ale căror modificări constituie veritabile capcane, fără nici o scăpare pentru animalele acvatice mici. O curiozitate a plantelor carnivore este și faptul că frunzele acestora produc electricitate ca și țesuturile animalelor.

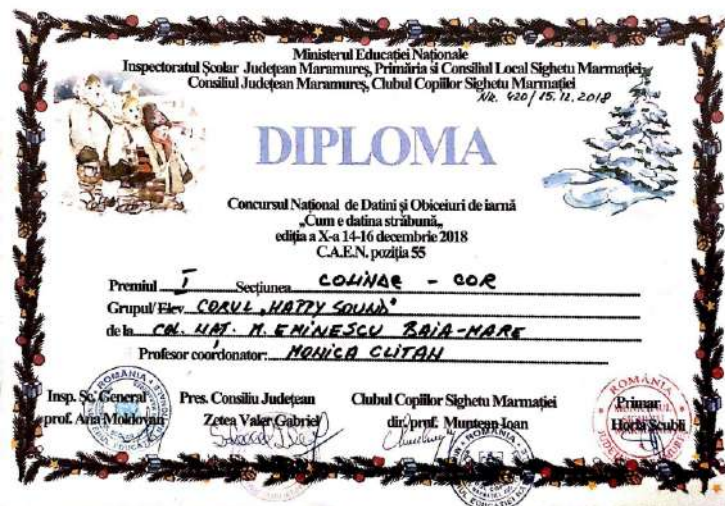

Corul HAPPY SOUND

Corul HAPPY SOUND al Colegiului Național Mihai Eminescu Baia Mare s-a înființat la data

de 7 noiembrie 2018, și este dirijat de profesor dirijor Monica Clitan. Este un cor mixt alcătuit din elevi care au participat la diferite concursuri și festivaluri muzicale unde au obținut doar premii I. Corul a participat la Festivalul de Datini și Obiceiuri de iarnă din Sighetul Marmăției, unde s-a remarcat prin vocile armonioase ale elevilor și prin repertoriul variat ales cu multă grijă. La acest concurs muzical au participat 47 de formații vocale din toată țara, iar corul Happy Sound a obținut premiul I, pentru cel mai bun cor din țară. Până în prezent are la activ aproximativ 40 de recitaluri.

De asemenea, corul a înregistrat în format video cântări bizantine și colinde pentru Trinitas TV alături de prof. Adrian Dobreanu, dirijorul grupului

vocal Theologos, al Catedralei Sfânta Treime Baia Mare.

Elevii au susținut un concert în data de 8 martie, intitulat „Dor de Mama, dor de Tradiție, spectacol dedicat femeilor și mamelor, acompaniați de o mini orchestră folclorică. S-au remarcat voci promițătoare, care au bucurat publicul spectator cu momentele lor solo: Samuel Lantos, Maria Sabău și Alexandra Bodea. La acest concert doamna profesor dirijor Monica Clitan a susținut vocal un mini recital de române. Corul se pregătește pentru Concertul Pascal 2019, care va avea loc în data de 18 aprilie, în Sala Festivă a Colegiului Național Mihai Eminescu, și va aborda lucrări muzicale din folclorul autentic românesc și lucrări muzicale de factură clasică și culta.

profesor dirijor Monica Clițan

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
COLEGIUL NAȚIONAL
MIHAI EMINESCU
BAIA MARE

Școală Europeană

Exelență în educație
filiera bilingv-francofonă

Das Deutsche
Sprachdiplom

Promovarea diversității
în cultură și artă

www.eminescubm.ro

colegiul_mihaieminescubm@yahoo.com

„Primii educatori ai copiilor sunt părinții. Apoi, cine ia un copil de mână și îl îndreaptă spre propria-i vocație dacă nu dascălul? Cine vrea să vadă cu ochii lui un Eminescu al secolului XXI e invitat cu mare drag să-i treacă pragul. Noi, cei din acest colegiu, nu-l trecem niciodată fără să purtăm în suflet pecetea sublimă a geniului nepereche.”

Prof. Marius Crăciun, director

VIZIUNEA Colegiului Național „Mihai Eminescu” Baia Mare

„Dacă un copil nu învață în felul în care îi predăm, atunci trebuie să îi predăm în felul în care el poate învăța.”

Ivar Lovaas

„Un vechi proverb spune că profesorii îți deschid ușa, dar de intrat, trebuie să intri singur.

Poftiți de intrați, dragi elevi, pe ușa larg deschisă a acestui liceu de prestigiu: v-am pregătit calea spre un viitor așa cum vi-l doriți.”

Prof. Rodica Mone, director adjunct

Colegiul Național „Mihai Eminescu” Baia Mare

str. Culturii nr. 7, 430316 Baia Mare

Telefon: 0262 211 069

Fax: 0262 211 987

e-mail: colegiul_mihaieminescubm@yahoo.com

Site web : www.eminescubm.ro

PLANUL DE ȘCOLARIZARE

pentru anul școlar 2019-2020

**Profil
UMANIST**
196
locuri

**Profil
PEDAGOGIC**
28
locuri

A. Filiera teoretică, profilul Umanist

1. Specializarea Filologie

- *Filologie* - 1 clasă, 28 locuri
- *Bilingv Română-Engleză* - 2 clase, 56 locuri
- *Bilingv Română-Franceză* | 1 clasă, 28 locuri
Bilingv Română-Italiană | (14 + 14 locuri)
- *Bilingv Română-Germană* | 1 clasă, 28 locuri
Bilingv Română-Spaniolă | (14 + 14 locuri)

2. Specializarea Științe Sociale

- *Științe Sociale* - 2 clase, 56 locuri

B. Filiera Vocațională, profilul Pedagogic

1. Specializarea Educator-Puericultor

- 1 clasă, 28 locuri

CALENDARUL ADMITERII 2019

PROBELE DE APTITUDINI ȘI DE VERIFICARE A CUNOȘTINȚELOR DE LIMBĂ MODERNĂ

■ **8 - 9 mai 2019** - Transmiterea anexelor fișelor de înscriere pentru elevii sau absolvenții care doresc să participe la probe de aptitudini (pentru clasele bilingve la limbile: franceză, engleză și germană, precum și pentru specializarea Educator-Puericultor).

■ **13 - 14 mai 2019** - Înscrierea pentru probele de aptitudini.

■ **15 - 17 mai 2019** - Desfășurarea probelor de aptitudini.

■ **20 mai 2019** - Comunicarea rezultatelor la probele de aptitudini. Depunerea contestațiilor la probele de aptitudini, acolo unde metodologia permite acest lucru.

■ **24 mai 2019** - Afișarea rezultatelor finale.

FACILITĂȚI

- Sală de sport cu echipamente moderne
- Teren de sport acoperit și cu nocturnă
- Magazin alimentar în incinta liceului
- Laboratoare de specialitate:
2 informatică, 1 Prolang pentru limbi străine, 1 chimie
- Centru de Documentare și Informare și sală de lectură în sediul Bibliotecii
- Punct de copiere, multiplicare și papetărie în incinta liceului
- Trupa de teatru francofon „Dramatis Personae”
- Reviste de specialitate în limba română și în limbile străine predate în liceu
- Centru ECDL, DELF, DSD, CAMBRIDGE

MISIUNEA NOASTRĂ

Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm

Non scholae, sed vitae discimus
(Seneca)

ABSOLVENȚI ai Colegiului Național „Mihai Eminescu” din Baia Mare

Gabriel Zetea (președintele Consiliului Județean Maramureș), **Delia Ardelean** (director CJRAE, conferențiar universitar, doctor în psihologie), **Ligia Duruș** (inspector pentru proiecte internaționale, doctor în filologie), **Valentina Todoran** (inspector pentru limba română, doctor în filologie), **Oliviu și Daiana Felecan** (profesori universitari, doctori în filologie), **Mihaela Munteanu Siserman** (conferențiar universitar, doctor în filologie), **Carmen Dărăbuș** (conferențiar universitar, doctor în filologie), **Klara Guseth** (director Direcția Județeană Maramureș a Arhivelor Naționale, doctor în istorie), **Roman Pașca** (cadru didactic universitar la Facultatea de limbi orientale, Secția japoneză, doctor în filologie, membru fondator al Asociației Profesorilor de Japoneză), **Mihai Pătrașcu** (scriitor, traducător, cercetător al Academiei Române), **Delia Munteanu** (profesor C.N. „Vasile Lucaci” Baia Mare, doctor în filologie), **Ovidiu Oanță** (correspondent Știrile ProTv), **Codruța Filip** (referent Parlamentul European), **Vasile Bizău** (episcop greco-catolic, doctor în teologie), **Diana Bizo** (director vânzări Être Belle Cosmetics) etc.

PROIECTUL ERASMUS+ „Citoyens européennes – vivons autrement, vivons durablement” – o oportunitate pentru educația environmentală a elevilor

Erasmus+

MOTTO "Donnons une chance à l'environnement et à notre propre vie"

România este printre puținele țări din Europa care nu au inclus în sistemul de învățământ educația pentru mediu și viață durabilă. Pornind de la această nevoie a tinerilor, proiectul mai sus menționat propune modalități concrete de a învăța de la societățile cu tradiție în acest sens (Franța, Italia, Portugalia), precum și de la reprezentanți ai instituțiilor locale și județene din domeniu, prin contactul direct cu realitatea teritorială, așa cum este ea în prezent.

Pe parcursul celor 5 zile de activități specifice mobilității din România, care a avut ca temă „Gestionarea impactelor poluării în Depresiunea Baia Mare și arealul limitrof”, am cunoscut câte puțin din activitatea Gărzii de Mediu Maramureș, a Agenției pentru Protecția Mediului, a S.C. Vital, a S.C. Romaltyn, fie pe teren, fie în urma

dezbaterei care a avut loc vineri, 12 aprilie 2019 la Centrul Universitar Nord din Baia Mare, în Aula Magna, prin bunăvoința și implicarea directă a d-lui prof. univ. ing. Dr. Stelian Ungureanu, decanul Facultății de Ingineria Mediului.

Obiective :

- punerea în practică, pe teren, a competențelor dobândite în sala de clasă, la orele de geografie, biologie, chimie și fizică, printr-un proiect concret și motivant;
- dezvoltarea autonomiei elevilor, prin activități care să le

dezvolte încrederea în sine;

- dezvoltarea în rândul elevilor și profesorilor a inițiativei și dorinței de a fi buni cetățeni la nivel local, național precum și cetățeni europeni activi (dinamici, voluntari, altruști);
- formarea și dezvoltarea competențelor lingvistice, cu scopul de a se deschide înspre celălalt/ceilalți, precum și înspre cultura națională și alte culturi europene;
- inițierea unor mijloace și căi prin care elevii și profesorii să implementeze activități legate de protecția mediului, în spiritul unei vieți durabile.

Rezultate așteptate:

Rezultatele se vor regăsi atât în rândul elevilor și a părinților acestora cât și în rândul profesorilor, în competențe de tipul „a ști

să faci”, „a ști să trăiești” durabil, fiind concretizate în redactarea colectivă a unui ghid de bune practici disponibil gratuit pe site-urile celor cinci școli partener, de asemenea difuzat actorilor locali din domeniu.

Îndemnul nostru pentru cei care iubesc cu recunoștință natura și propria lor viață:

Să trăim altfel, adoptând o atitudine mai responsabilă! Să trăim durabil, lăsând moștenire generațiilor viitoare un patrimoniu frumos și sănătos!

Ileana Vasilescu-coordonator proiect

Cu recunoștință pentru tot ceea ce am primit de la oameni și natură...

Cea mai frumoasă activitate, după păchețelul meu a fost flash-mob-ul de vimeți, deoarece mi s-a părut o idee minunată prin care ne-am făcut auziți și prin care, sper că oamenii au înțeles importanța protecției mediului.

Macarie Andrada XI D

Activitatea care m-a impresionat cel mai mult a fost cea cu dansurile populare, deoarece mi s-a plăcut să descopăr tradiții noi, de exemplu: dansul bulgarilor mi s-a părut foarte interesant, fado-ul portughezilor a fost frumos, dar cântecele italienilor și francezilor m-au distins și m-au făcut să zămbesc, deoarece le știam versurile, mai mult sau mai puțin.

Baltas Emma, clasa XI-a D

6. În atitudinea mea față de mediul în care trăim, voi încerca să reciclez mai mult și să am mai mare grijă de natură. De asemenea, voi încuraja și alte persoane să facă aceste lucruri deoarece cu toții ar trebui să protejăm mediul.

Tamara Romana-clasa a XI-a D

Principalele schimbări din viața mea după aceasta experiență au fost: reciclarea mai atentă a deșeurilor, atenția în ceea ce privește apa potabilă, dar și grija pentru natură și orașul în care trăim.

Vint Andreea-Raluca - XI D

Erasmus+ 2018 - 1 - FRO1-KA229-047962_3

"Citoyens européens - vivons autrement, vivons durablement"

ROMANIA FRANȚA BULGARIA ITALIA PORTUGALIA

Colegiul Național "Mihai Eminescu" Baia Mare
7 - 13 Aprilie 2019

Laboratoarele de informatică în sprijinul predării tuturor disciplinelor de învățământ

Pornind de la obiectivul general al Colegiului Național „Mihai Eminescu” Baia Mare - asigurarea calității actului educativ și pregătirea elevilor pentru performanță – implicarea profesorilor de informatică/TIC în predarea disciplinelor de învățământ prin suportul tehnic pe care îl oferă cadrelor didactice este unul dintre demersurile prin care școală noastră se arată preocupată să ofere răspunsuri la întrebarea cadrelor didactice și a părinților: Cum să trezim dorința copiilor noștri de a învăța mai mult/mai bine? Fani ai calculatorului fiind, se pare că prin acesta i-am putea atrage de partea învățării, arătându-le cum să-l utilizeze facilitându-și sarcinile școlare.

De asemenea, colaborarea dintre profesorii de informatică și cei de diverse alte specialități răspunde cerințelor prevăzute de Cadrul de referință pentru cele 8 competențe-cheie (comunicarea în limba maternă; comunicarea în limbi străine; comunicarea în matematică și competențe elementare în științe și tehnologie; competențe digitale și de utilizare a noilor tehnologii ale informației și comunicării (TIC); competențe pentru a învăța să înveți; competențe de relaționare interpersonală și competențe civice; spirit de inițiativă și antreprenoriat; sensibilizare culturală și exprimare artistică).

Știm că Internetul este un suport autentic și permanent actualizat, de aceea trebuie să avem mereu în vedere avantajele utilizării lui la clasă, dintre care amintim :

Antrenarea tuturor celor patru competențe: ascultare, vorbire, lectură, scriere, în cadrul activităților desfășurate în laboratorul SMART la diverse discipline de învățământ și/sau activități extracurriculare.

Integrarea activităților de tip Internet într-un ansamblu variat de activități de învățare.

Creșterea gradului de implicare a elevilor.

Încurajarea comunicării între elevi, între elevi și profesori, între profesori de discipline de predare diferite.

Adaptarea gradului de dificultate a sarcinilor de lucru la nivelul real al claselor/grupelor de elevi.

Exploatarea dimensiunii vizuale a

Internetului.

Pregătirea de sarcini suplimentare pentru elevii care îndeplinesc mai repede/mai lent sarcinile de lucru decât grupul, în general.

Salvarea site-urilor preferate pe un suport multimedia care poate fi ulterior distribuit altor profesori și grupuri/clase de elevi.

Avantaje pentru elevi:

- o învățare modernă, dinamică, de calitate
- muncă în autonomie, ghidată, fiecare în ritmul său
- utilizarea sincronă a resurselor variate (text, imagine, sunet)
- motivare și interes crescute datorită noutății, facilității accesului, interactivității, aspectului ludic
- interdisciplinaritate
- atracția utilizării calculatorului (aptitudini de la vârste fragede)
- intră în contact cu limba străină autentică
- vede lumea exterioară intrând în clasă, cursul fiind bransat la realitate
- devine actor într-un spectacol audio-vizual

Avantaje pentru profesori:

- o predare modernă, dinamică, de calitate și interdisciplinaritate
- conexiunea permanentă și foarte rapidă la actualitatea unei bogate baze de date (sugestii de activitate, fișe pedagogice, documente declanșatoare etc.)

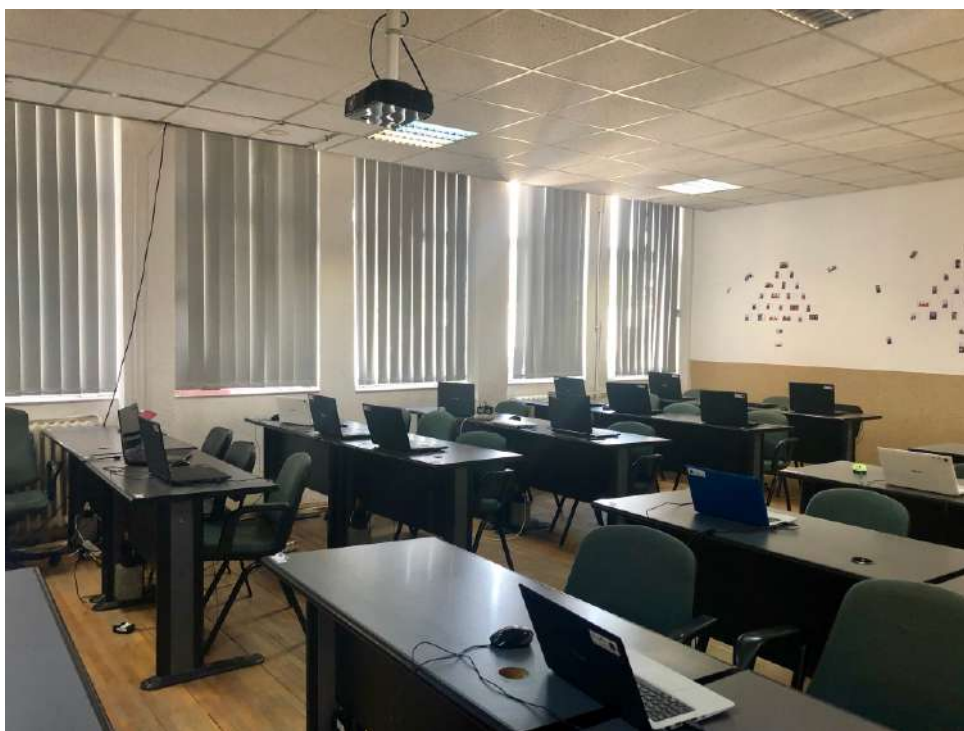
- formare și autoformare continue
- stăpânirea mediului informatic
- operează cu noi instrumente de învățare (site-uri, email, forum, bloguri)
- organizează sarcini de lucru inclusiv la distanță (télétravail)
- pune în scenă noi metode de încadrare colectivă și individuală a elevilor

Școala dispune de 116 stații de lucru, care sunt distribuite în două rețele de calculatoare, una wireless și una cablată. Cele două rețele de calculatoare cuprind cele două laboratoare destinate susținerii orelor de TIC, susținerea orelor la alte discipline, ore la clasele de excelență, cursuri de formare, susținere de proiecte, simpozioane, sesiuni de referate, examene de competențe digitale, ECDL, concursuri și olimpiade desfășurate în școală, precum și alte activități.

Într-un laborator este proiectată o rețea cablată alcătuită din 30 de calculatoare de tip PC, dotate cu S.O Windows 8 și Office 2013, 3 laptopuri cu S.O Windows 8 și Office 2013 și 1 server cu S.O. Windows 2008 Server, video-proiector, imprimantă multi-funcțională și un laptop pentru profesor. Pe aceste stații este instalat softul AEL și programe necesare desfășurării examenelor de ECDL.

Tot din cadrul rețelei cablate fac parte și unitățile de tip PC ale angajaților colegiului. Acestea sunt într-un număr de 18, calculatoare cu S.O Windows 10 și Office 2013, distribuite astfel: 8 calculatoare, 5 imprimante și 3 multi-funcționale în birourile personalului auxiliar, 1 calculator și 1 imprimantă în biroul directorului adjunct, 1 calculator în biroul directorului, 2 laptopuri în Sala profesorală, 1 calculator la bibliotecar, 1 calculator la profesorul documentarist, 2 laptopuri și 1 calculator, 1 video-proiector pentru CDI, 1 calculator și multi-funcțională pentru profesorul psiholog.

Cel de-al doilea laborator face parte din rețeaua de tip wireless, aici se regăsesc 31 laptopuri

cu S.O Windows 8 și Office 2013, 1 videoproiector. În cadrul rețelei wireless sunt conectate și cele 32 de laptopuri cu S.O Windows 8 și Office 2013, 15 multifuncționale, 37 videoproiectoare, care se găsesc în sălile de clasă.

Cele două rețele sunt conectate la Internet prin intermediul a 6 routere și 5 switch-uri. Acestea sunt în permanență monitorizate și întreținute pentru a funcționa la parametrii optimi.

Administrator rețea: prof. Ramona BENCZE
Informatician: Ionela HOJDA

Anime

Se reprezintă orice fel de animație produsă în Japonia.

Se cu toate că anime-ul este considerat mai mult în mod obișnuit un "gen" (pentru că există Manga-etc), în realitate este o formă de artă care include toate tipurile de animație de la seri de televiziune la filme.

Terminologie

Se în limba japoneză, termenul "anime" este folosit în traducerea sa アニメーション (animēshon). Termenul original a apărut în anul '40 ca "anima", アニマ.

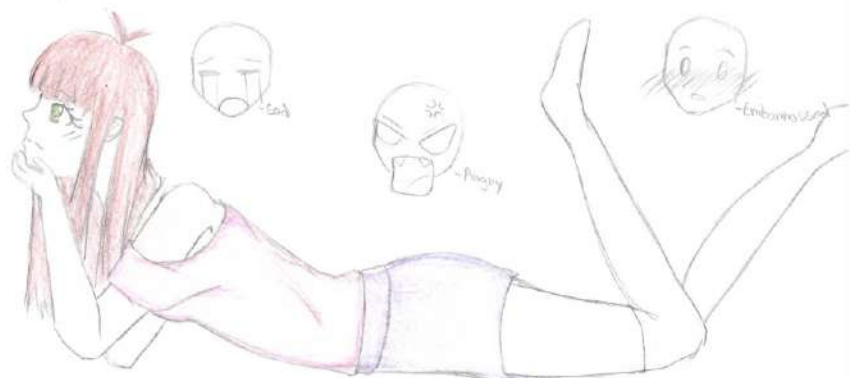
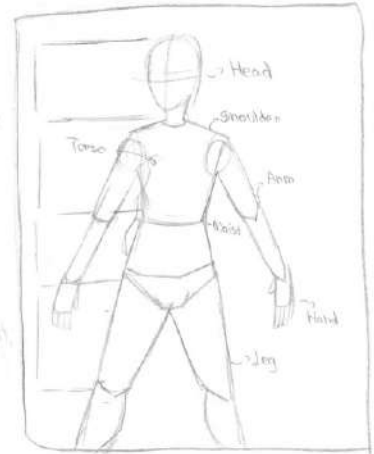
Facts:

- Se primul anime a fost realizat în anul 1917 de 15 minute "Namakuro-gatari"
- Se 60% din anime de azi este produs în America.
- Se Anime are o 3D imagine din Japonia.
- Se cel mai lung anime are peste 1400 de episoade de 15 minute "Sazae-san"

Shocked

Genuri

♥ - includ. acțiune, aventură, povestii periculoase, comedie, dramă, horror, dragoste, SF etc.

♥ - Cita a genurilor specifice anime și de manga:

- Acțiune / Aventură (ex: Naruto, One Piece)
- Dramă (ex: Inuyasha)
- Bazate pe jocuri (ex: Yu-Gi-Oh!)
- Horror / Gore (ex: Elfen Lied, Another)
- S.F (ex: Neon Genesis Evangelion)

Demografic

♥ Shōjo - de obicei sunt îndreptate spre vizionarea de către fete.

(ex: Mew Mew Power, Sailor Moon)

♥ Shōnen - sunt îndreptate spre vizionarea de către băieți.

(ex: Dragon Ball Z, Naruto)

♥ Isei - destinate unei audiințe adulte (femei)

(ex: Honey and Clover, Nana)

♥ Seinen - destinate unei audiințe adulte (bărbați)

(ex: Attack on Titan, Cowboy Bebop)

♥ Kodomo - destinate copiilor

(ex: Hello Kitty, Doraemon)

Autor: Pîntea Ștefania, clasă a IX-a E
Profesor coordonator: Petțeghi Cristina

